

energiezs.cz Energie ze slunce s.r.o.

- ✓ Fotovoltaika na klíč
- ✓ AI řízení a ovládání z aplikace
- ✓ Dotace až **147 000 Kč**

792 755 913 www.energiezs.cz

AUTOŠKOLA CLICK

SLEVA 4000 Kč

Sleva platí pro studenty ze základní ceny kurzu skupiny B (přijedeme, odvezeme Vás)

725 155 255

Vyšlo poslední číslo tištěných Slánských listů

Podrobnosti na str. 14-19

SLÁNSKÉ LISTY

Číslo 6 Ročník XXXIII www.slanskelisty.cz E-mail: gelton@gelton.cz Tel.: 313 572 113 Zdarma

NESMYSLNÉ NORMY A DALŠÍ ZBYTEČNÉ REGULACE ZABÍJEJÍ NEJEN NÁŠ BYZNYS,

ŘÍKÁ TOMÁŠ KOLÁŘ, ŠÉF LINETU

I přes řadu velkých překážek je přední světový výrobce nemocničních lůžek a další zdravotnické techniky, Linet Group, stále velmi úspěšný. Výsledky posledního obchodního roku (2024/25), ve kterém tržby tohoto výrobce dosáhly téměř 9 miliard Kč, a provozní zisk činil 1,5 mld. Kč, jsou toho jasným důkazem. Nejen o tom, jak to v Linetu dokázali, jsem hovořil přímo s výkonným ředitelem společnosti Linet Group Ing. Tomášem Kolářem.

● První vážnou překážkou, či velkou komplikací pro další růst, a to nejen vaší společnosti, byla epidemie covidu. Pak následovaly velké geopolitické konflikty na Ukrajině, na Blízkém východě a i v dalších částech světa, které do dnešních dnů neutichly. A postupovat tímto řečneme minovým polem nebylo asi vůbec jednoduché.

Udržet si v těchto podmínkách, či za těchto okolností, nějaký růst je opravdu velmi složité, a ti, kterým se to podařilo, to mohou považovat za velký úspěch. Když si vezmu, čím museli všichni, nejen my, projít za posledních pět let – od epidemie covidu, která zásadně změnila chování lidí, přes obrovskou inflaci, která

není stále globálně vyřešená, válku na Ukrajině, doprovázenou energetickou krizí, kdy jsme se museli odpojit od Ruska a připojit se na dražší energie, až po obrovské geopolitické napětí na Blízkém východě, kde tamní konflikt bude mít nejen na ekonomiku dlouhodobý dopad – tak se sám divím, co se nám podařilo. Ale bylo to

LINET

velmi obtížné a přirovnal bych to ke kormidlování velké lodi ve velmi rozbouraném moři.

● Takže v Linetu asi mají opravdu zkušeného kormidelníka, který dokáže držet správný azimut.

Ten kormidelník se o to stále snaží, ale není to vůbec jedno-

duché, a když už jsme u tohoto příoměru, tak je velmi důležité to kormidlo stále pevně držet, nepustit ho z ruky, protože nikdy nevíte, co na vás přijde, a z jaké strany.

● Z té americké v nedávné době „přilétla“ cla...

Clu, které prezident Trump uvalil prakticky na celý svět, jsou nejen pro nás velmi nepříjemná, a je naivní si myslet, že to nebude mít nějaký vážný dopad na globální ekonomiku. Problém je, že nikdo neví jaký. Takže té dynamiky v ekonomice je teď více než dost, a kormidlovat ve stále měnícím se větru je opravdu velmi obtížné.

● Před lety jste kormidlo vaší velké lodi nasměrovali do Ameriky, do USA, což byl velmi odvážný, a jak se později ukázalo, i úspěšný manévr.

Ano, na to, že jsme měli odvalu vstoupit na území, které je z pohledu jakýkoliv podnikatelských aktivit velmi těžko dobytelné, jsem opravdu hrdý a mám velkou radost z toho, jak jsme v USA úspěšní.

● Stále uvažujete o tom, že v USA postavíte další výrobní závod?

Šéf Linetu, Ing. Tomáš Kolář: „Kvůli různým nesmyslným regulacím se dostáváme do značné konkurenční nevýhody.“

všichni, kdo chtějí v USA investovat do nějaké výroby, počkají na nějaký dlouhodobější stabilní stav.

Samozřejmě i Linet vyčkává, a to v poměrně silné pozici, protože v USA vytváříme cca 20 procent našeho obrátu, a polovina zde vytvořených produktů a služeb, které vznikají za pomoci třetích stran, má etiketu, či značku Made in USA. Jde především o poskytování různých servisních služeb. Takže jsme to historicky nějakým způsobem „naředili“, a teď si musíme počkat na to, co bude dál dávat nějaký smysl.

● Takže rozvíjet na americkém území nějaké výrobní aktivity teď smysl nemá?

Všichni investoři jsou nyní v USA ve vyčkávací pozici, protože nikdo nevěří tomu, že posledně nastavené podmínky se na americkém území již nezmění. Po velmi dynamických rozhodnutích amerického prezidenta, které se mění ly kolikrát z týdne na týden, si

Investovat teď do prostředí, které je nestálé, a nikdo neví, jak to tam bude vypadat třeba za dva roky, není ten nejlepší nápad. A jestli teď někdo tvrdí, že na základě uvalených

Dokončení na straně 9

SKVELÝ NET
fotr tepna internetu

Chcete být nejrychlejší? Chtějte 60GHz!

MUZEUM MĚSIC

M

2024

EKOLOGICKÁ LIKVIDACE VOZIDEL

- Odtah vozidla **zdarma**
- Vyřazení z evidence **zdarma**
- Vystavení protokolu o likvidaci vozidla **zdarma**
- Doručení o likvidaci na vámi zadanou adresu **zdarma**

Každý vůz individuálně naceníme a na místě zaplatíme

Tel.: 608 968 607

ŘEZ OVOCNÝCH DŘEVIN

Tel.: 604 488 399
www.bartoszahrady.cz

BARVY – LAKY
Ilona Baborská
Dr. E. Beneše 528, Slaný, tel.: 312 522 824

TÓNOVÁNÍ BAREV
vnitřní, fasádní a syntetické

KOSMETIKA
Masarykovo nám. 110
tel.: 312 522 380

TOP drogerie

KOSMETIKA – BARVY

A & A POTRAVINY s.r.o.
Slaný, Mas. nám. 7
tel.: 312 522 269

Vlastní výroba:
chlebičky, saláty, pomazánky, bagety
OBLOŽENÉ MÍSY DLE VAŠEHO PŘÁNÍ

**UVÝROBA KLÍČŮ
JIRKA ZAŇÁK**

Masnochrámská 86, Slaný
SERVISNÍ STŘEDISKO FAB

NABÍZÍ TYTO SLUŽBY:

- Výroba klíčů Fab, autoklíče, dozické, bezpečnostní, důtkované klíče
- Prodej zámků, kování – bezpečnostní, Interiérové, visací
- Zabezpečení objektů, garáží – montáž
- Systémy hlavního a generálního klíče (klíčové hospodářství)
- Laminování dokladů, listin, průkazek
- Prodej nožipřesného zboží. Broušení.

Jirka.zanak@seznam.cz • mob.: 732 955 495
www.klice.org

JAPONSKÝ MISTR KARATE OPĚT ZAVÍTAL DO SLANÉHO

Poslední říjnový víkend patřil ve Slaném mezinárodnímu semináři karate pod vedením japonského mistra Soshi Masaru Miury, držitele 10. DAN. Ve svých 86 letech Soshi znovu přijal pozvání do Slaného a navázal tak na více než dvanáctiletou tradici, během níž předává své učení funkčního a udržitelného karate karatistům z celé

pem, disciplínou a odhodláním proměňuje každý trénink v silný zážitek pro začátečníky i pokročilé. Hlavní důraz kladl na práci s těžištěm, správné využití boků v technikách a pevné postoje, které tvoří základy, na nichž karate stojí. Pokročilí účastníci pak rozvíjeli aplikaci technik v reálném boji.

Účastníci slánského semináře.

republiky. Velmi si vážíme, že můžeme pořádat tento „svátek karate“ právě u nás ve Slaném, a to i díky podpoře starosty města.

Letošního ročníku se zúčastnilo přes devadesát cvičenců všech věkových kategorií z Čech, Moravy, Slezska i Rakouska. A není divu, mistr Miura stále dokazuje, že karate je cestou pro každého, bez ohledu na věk či fyzické dispoziční. Svým osobním přístupu

Na úspěchy ze seminářů navázali karatisté slánského Sokola na mezinárodních závodech Grand Prix v Hradci Králové, odkud si odvezli devět cenných kovů – tři zlaté, tři stříbrné a tři bronzové medaile: Sara Iusef, Denis Nobilis, Tuan-Kiet Pham-Ngoc, Matěj Hafenrichter, Zlata Polihchuk a Ngoc-Son Pham-Cao. Všem děkujeme za reprezentaci a gratulujeme k úspěchům.

Marek Kratochvíl

**HYDRAULIKA
KINDL**

Opravy a výroba hydrauliky, projekce, poradenství a prodej těsnění

Provozovna: Hořešovičky 101
Tel.: 736 769 841, 602 162 741
E-mail: info@hydraulikakindl.cz
www.hydraulikakindl.cz

KOUKOLÍČEK s.r.o.
Dolín 76, 274 01 SLANÝ
Tel.: 606 829 812
antonin.koukolicek@seznam.cz

- topení – voda – plyn
- podlahové topení
- tepelná čerpadla
- plynové kotle

INSTATÉRSKÉ
AK
A TOPENÁRSKÉ PRÁCE

inprostav

rodinné domy
rekonstrukce
projektování staveb
inprostav@inprostav.cz
776 008 363

Hulinauto.cz

Josef Hulín
autoopravárenství
Bieněrova 1307, Slaný
Tel.: 603 164 873, 603 195 202,
312 520 869
Karosárna – tel.: 736 536 300
E-mail: hulinautoopravna@seznam.cz
www.hulinauto.cz

**ZEDNICKÉ,
BOURACÍ,
DLAŽDIČSKÉ
PRÁCE
REKONSTRUKCE**

Tel.: 732 680 006
E-mail: Dawe911@seznam.cz

KAMENICTVÍ
Josef Savinec

veškeré kamenické práce, nápisy, připsy, stálá výstava pomníků na provozovně

ŽIŽICE 63
Tel.: 312 522 708,
mobil: 728 004 646, 604 331 368

**Oční optika
ERBOVÁ**

Štechova 21, Slaný
Tel.: 312 527 795, 606 544 118

Vinotéka
U Velvarské brány
21 DRUHŮ SUDOVÝCH VÍN

**ŘEZNICTVÍ A
UZENÁŘSTVÍ**

PRODEJ ČESKÉHO MASA
VÁNOCE ZA ROHEM!

ŠIROKÝ SORTIMENT VÝROBKŮ VLASTNÍ VÝROBY!

- VINNÁ KLOBÁSA
- SPECIALITY
- UZENÁ MASA
- ČESKÉ MASO!

Slaný, Husova, 88
Otevřeno:
Po - Pá 7.30 - 17, So 8 - 11
Tel.: 312 524 735, +420 739 351 801
WWW.masnekramyslany.cz

SLÁNSKÁ OPTIKA
Smetanovo nám. 1358, Slaný
Značkové obruby za skvělé ceny
Opravy zdarma, Zákaznické slevy
www.slanskaoptika.cz

Po - Pá 8.30 - 16.30
Tel.: 312 526 439
salacka@slanskaoptika.cz

TREL

Pražská 1849, 274 01 Slaný

**TRUHLÁŘSTVÍ
ELEKTROMONTÁŽE**

Tel.: 602 389 938,
602 647 474, 602 624 628

Šárka KOTLÍKOVÁ
Třebízského 166, Slaný
Tel.: 603 105 071, www.optika-kotlikova.cz

Dárkové poukazy
Velký výběr obrub a pouzder
Příjem poukázek Sodexo, Edenred, Unišek

AUTOŠKOLA
VÝCVIK ŘIDIČŮ skupin A-CE
KONDIČNÍ JÍZDY
ŠKOLENÍ ŘIDIČŮ

TRNKLA LADISLAV
Učebna Loucká, Velvary a Slaný
Tel.: 602 369 146, 720 119 910

KNOVÍZ 139

**AUTOPLACHTY
DUDA**

Tel./Fax: 312 587 016
Mobil: 602 238 181
info@autoplachtyduda.cz www.autoplachtyduda.cz

JOSEF MIČKA
TRANSPORT & LOGISTICS

MEZINÁRODNÍ AUTODOPRAVA
VNITROSTÁTNÍ AUTODOPRAVA
ZASILATELSTVÍ

VEŘEJNÉ SKLADY
SKLADOVÉ PROSTORY ZLONICE
VOZOVÝ PARK od 1 do 25 TUN
od 5 do 120 m²

Stehlíkova 1233, 274 01 Slaný
Tel: 312 522 237, 602 363 388
Fax: 226 015 658
E-mail: info@josefmicka.cz
www.josefmicka.cz

ISO 9001 - ISO 14001

DVD stáhnete za 2 hodiny v tarifu H512

INTERNET PRO
Slaný, Smečno, Zlonice, Třebíz,
Klobuky a širší okolí
těchto měst a obcí

SKVELY.NET

☎ 775 22 22 88
Vikova 473, Slaný • www.skvely.net

Štulík stavby s.r.o.

**STAVEBNÍ PRÁCE
ZEMNÍ PRÁCE
STŘECHY
ODVOZ
KONTEJNERŮ
TRUHLÁŘSKÉ
PRÁCE A RENOVACE
HISTORICKÝCH
DVEŘÍ A NÁBYTKU
ZÁMEČNICKÉ PRÁCE**

Vraný 240, 273 73 Vraný
723 728535, 602 211 926
info@stulikstavby.cz
www.stulikstavby.cz

**ZAHRADNICKÉ CENTRUM
BLAHOVICE**

Prodej jablek do vyprodání zásob
Přírodní mošty
Česká vína
Ovocné dřeviny
Marmelády, medy

Prodejní doba:
Po-Pá 8-16.30 • So 8-12
Tel.: 737 842 427
www.lavandula.cz

**SBĚRNA
DRUHOTNÝCH SUROVIN
BAZAR
HUTNÍCH MATERIÁLŮ
ZPĚTNÝ ODBĚR**

ELEKTRONICKÝCH A ELEKTRICKÝCH PŘÍSTROJŮ A ZAŘÍZENÍ

Pc i nekompletní, televizory, pračky, videa, baterie, boilers, magnetofony, rozváděče a pod.

PROVOZ "U FANŇTÁKU"
SLANÝ, Smečenská 318
WWW.SBERNA-SLANY.CZ
Telefon: 773654336, 602145505

NA JAŘE BY MĚLA BÝT VE SMEČNĚ ZAHÁJENA REKONSTRUKCE NÁMĚSTÍ T.G.M.

Smečno zanedlouho vstoupí do posledního roku volebního období 2022-26, v kterém vedoucí pozici ve městě, funkci starosty Smečna, zastává Tomáš Burda. S ním jsem se koncem minulého měsíce bavil o tom, co všechno se v tomto městě za uplynulé tři roky podařilo zrealizovat, a co vedení města v dohledné době a i v dalších letech ještě čeká.

● **Za uplynulé tři roky se ve Smečně realizovala řada investičních akcí. Které považujete za nejdůležitější?**

My jsme se první dva roky věnovali hlavně přípravě projektů tak, aby měly stavební povolení a čekaly v zásobníku na realizaci. Takových projektů máme nyní dost, některé se již i realizují (rybník, park, Svinářovská ulice, asfaltové povrchy ke sběrnému dvoru, v ul. Komenského, Školské atd.). Jiné čekají na financování. Mezi ně patří např. řešení bývalé aleje za vojenským skanzenem v podobě výstavby pumprackové dráhy a souběžné obnovy ovocné aleje. A samozřejmě čistírna odpadních vod, což bude asi nejdražší investice v dějinách města. Bohužel, v žádné žádosti o dotaci jsme nebyli úspěšní s odůvodněním nízké alokace financí. Připravujeme tedy další možnosti financování a jako běžná domácnost – šetříme.

● **V tomto roce proběhla ve Svinářovské ulici výstavba nových chodníků. Jak to vidíte s chodníky ve zbytku této ulice, směrem za Svinářov, a jaká je šance na nový asfaltový povrch v této ulici?**

S občany, kteří bydlí v části ulice Svinářovské, kterých by se bydlištěm přímo dotýkala 2. etapa výstavby chodníku a parkovacích stání, byl prodán návrh projektu tak, jak jej připomínkovaly dotčené orgány. Na veřejném projednání se občané dohodli, že výstavbu před svými domy nechťejí, protože by došlo k významnému snížení parkovacích možností.

● **Ve většině smečenských ulic jsou již zhotoveny nové chodníky ze zámkové dlažby. Kde ještě chybí a která ulice by měla být první na řadě?**

Nyní všechnu energii směřujeme k myšlence vybudování parkovacích ploch na rohu ná-

městí a ul. Přelické, za kontejnery. Současně dokončujeme projekt na úpravu povrchů celého náměstí.

Tomáš Burda: „Na naše školská zařízení jsme nesmírně pyšní.“

● **V nedávné době byla dokončena rekonstrukce rybníku Šmanták, který by měl být i nadále součástí revírů ČRS. Jak na něm chtějí smečenská rybářská hospodařit, pokud jste se o tom s nimi bavili?**

Rekonstrukce rybníku je hotová a splnila naše očekávání. Do rybníka se vrací nejen voda, ale i život. Rybáři již začínají s vysazováním ryb a myšlenkou je, aby byl rybník tzv. výchovný pro začínající rybáře a rybářky. Začátkem listopadu bude ještě upraveno okolí rybníka.

● **Velký důraz je ve Smečně kladen na školství, a to jak na výstavbu nových objektů, či rekonstrukci již stávajících staveb, tak i na školský systém. Můžete přiblížit, co se všechno ve školním sektoru událo během posledního volebního období a jaké další kroky chystáte, kromě plánovaného sloučení školských zařízení?**

Ano, na naše školská a s tím související zařízení jsme nesmírně pyšní. Je to samozřejmě zásluha všech zaměstnanců. Vzdělávání dětí vnímáme jako jedno z nejdůležitějších poslání obce. Vždyť kvalitní vzdělání

je ten nejceněnější dar, který našim dětem můžeme do života dát. V mateřské škole i základní škole každý rok investujeme zejména do pomůcek a vybavení, kde se snažíme udržet trendy s vývojem technologií. Nematelé investice pak každý rok putují na vylepšení zázemí a provozu. Zde se úspěšně daří do- tační výzvy čerpat. V letošním roce to byla v MŠ např. venkovní učebna, v ZŠ zase rekonstrukce toalet nebo výstavba kuchyňky pro výuku. Těch věcí je ale ve všech zařízeních daleko více.

● **Vaší úsilí je směřováno také do postupné rekonstrukce hlavního smečenského náměstí. Co se již povedlo, či udělalo, a jaké jsou Vaše představy o finální podobě náměstí T.G. Masaryka?**

Tomuto projektu říkáme pracovně „Nové srdce Smečna“, neboť náměstí je naší historickou dominantou a také místem s největším pohybem. Náměstí musí být naší pohledovou vizitkou, ale musí být i účelně a funkčně uspořádáno s prvky bezpečného pohybu pěších, ale i odpočinku a setkávání se. Trápí nás jednak stav povrchů, ale také obrovský nárůst nekoordinovaného parkování. Rádi bychom rozšířili zelené plochy na úkor šíře ob- služných komunikací, usměrnili a definovali možnosti parkování. Nabízí se úprava provozu spočívající v jednosměrnění a zúžení komunikací tak, aby zde vznikly parkovací zářívky, samozřejmě vhodně u podnikatelů a lékaře. Realizaci roz-

dělíme do dvou etap, aby zůstala zachována obslužnost. Věřím, že práce na jaře zahájíme.

● **Jako bývalý šéf slánského oddělení kriminální policie a vyšetřování dbáte i na bezpečnost smečenských občanů. Co, či jaké další kroky, by mohly přispět ještě k větší bezpečnosti ve Smečně?**

To je pracovní etapa, která je již za mnou a nyní veškerou energii a čas dávám Smečnu. Bezpečnostní problematika je především úkol Policie ČR. My naše podněty a připomínky u těch závažnějších případů předáváme tam. Probíhají i koordinační schůzky. Zřídili jsme v přízemí úřadu kontaktní místo Policie ČR, kam si mohou občané kdykoli do- jít třeba jen pro radu, tzv. 24/7. Jako ve všech obcích a městech se potýkáme s nenechavci a lidmi, kteří škodí, a někdy si pora- díme i sami. To je rychlé řešení a má okamžitý efekt. Podrobnosti bych zde asi neuváděl.

● **Co byste ve Smečně ještě rád stihl do konce tohoto volebního období?**

Asi bych úplně neřikal „stihl“, není to závod ve volebních obdobích, a Smečno má dlouhá léta, myslím, dobrý směr. Volby jsou od toho, aby občan zhodnotil práci vedení obce, zvolil jiné, případně dal důvěru stávajícímu, je-li spokojen. Nový vítěz do plachet může být ovšem užitečný. Mám-li mít nějaký sen, pak by to byl nějaký společenský sál či centrum. Snažíme se naslouchat potřebám obyvatele a realizovat průběžně podněty tak, aby se nám zde všem dobře žilo a byli jsme na svou obec hrdí. A hlavně používat zdravý, jak se říká selský rozum.

Libor Pošta

Na náměstí T.G. Masaryka chtějí rozšířit zelené plochy na úkor šíře oblužných komunikací.

PALABA a.s.

PRONÁJEM

výrobních, skladových a kancelářských

PLOCH

PALABA a.s.

Netovická 875, Slaný
E-mail: vitin@palaba.cz
Tel.: 603 225 920

www.palaba.cz

HOSPODA NA MÝTINĚ
Stylová restaurace
v duchu Jára Cimrmana
Knovíz 146 – bývalý Motorest
Klasická česká kuchyně
Klimatizovaná restaurace
www.hospodanamytinee.cz
https://m.facebook.com/HospodanamytineeKnoviz
Tel.: 728 547 177

CAFE BISTRO
No 111
Slané a sladké SNÍDANĚ
8.00 – 12.00
Masarykovo nám. čp. 111
274 01 Slaný
Po–Pá 8–18 hod.
Tel.: 778 598 234
Instagram: cafe_bistro_no.111
Facebook: Cafe Bistro No.111

SLÁNSKÉ LISTY

Vydavatel:
Jiří Červenka – Gelton

Šéfredaktor:
Libor Pošta

Tel.: 313 572 113, mobil 602 394 532

Adresa vydavatelství a redakce:

Vydavatelství Gelton,
Havlíčková 1155,
271 01 Nové Strašecí
Tel.: 313 572 113,
e-mail: gelton@gelton.cz
www.slanskelisty.cz
www.gelton.cz

Adresa pobočky:
Sklenářství Čáp,
Masarykovo nám. 141, Slaný
Tel.: 312 522 543

Grafická úprava
Raport s.r.o. Rakovník

Tisk
Mafraprint Praha
Periodicitu vydávání
dvouměsíčník, vychází ve čtvrtek

Registrace
Povoleno Ministerstvem kultury ČR
MK ČR E 10575

OTEVŘENA NOVÁ FARMÁŘSKÁ PRODEJNA!

NABÍZÍME VÁM TO NEJLEPŠÍ Z NAŠÍ PRODUKCE!

TOP PRODUKTY PŘÍMO OD SADAŘSTVÍ MACHÁČEK

Naše ovocné mošty z vlastních jablek a hrušek!

GARANČE KVALITY: 100% čistá šťáva, žádná voda, cukr ani konzervanty! Přijďte ochutnat!

Čerstvé z našich sadů a polí: Sezónní ovoce a zelenina.

NOVINKA: Krouhané zelí! (Kysané zelí již brzy, sledujte náš FB!)

LOKÁLNÍ LAHŮDKY A SUROVINY

Křepelčí vajíčka (Perleťová křepelka), mléčné výrobky a sýry od lokálních dodavatelů.

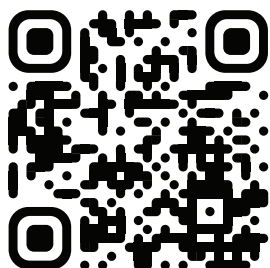
Speciality: Rybí a zelné saláty, hovězí Jerky.

Pro pečení: Kvalitní čokoládové pecky na vaření, sladké rozinky a voňavý kmín.

DOPLŇKOVÝ SORTIMENT

Pokračujeme v dobré tradici nabídky oblíbených dobrot: Tyčinky Twiggý od výrobce Ekofrukt, nově produkty Emco, poctivé české brambůrky Skatt, výborné limonády a jiné.

A nezapomeňte: Sledujte náš FB, chystáme pro vás Mikulášské překvapení!

Út-Pá	09:00-16:00
So	08:00-12:00
Ne-Po	ZAVŘENO
St. Svátky	ZAVŘENO

☎ (+420) 602 164 860
 ✉ sadarstvimachacek@gmail.com
 🌐 fb.com/sadarstvimachacek
 📍 Trojanova 1566, Slaný 274 01
 (Před areálem Ekofrukt Slaný)

VZPOMÍNKA

Dne 19. října uplynulo dlouhých, smutných pět let, co nás navždy opustil náš milovaný manžel, tatínek a dědeček, pan **Zdeněk Šorf** z Hospozína. Nikdy nezapomeneme na jeho dobrotu a lásku, kterou nás zahrnoval. Kdo jste ho znali, vzpomeňte s námi. Za celou rodinu dcera Martina

VZPOMÍNKA

Dne 28. listopadu už tomu bude 11 let, kdy nás navždy opustil pan **Vladimír Veselý** ze Slaného. Stále vzpomínají manželka, děti a vnučata.

BLAHOPŘÁNÍ

Dne 26. října oslavila významné jubileum paní **Jitka Pancová** z Vraného. Do dalších spousty životní energie a hlavně zdraví přejí děti a vnučata.

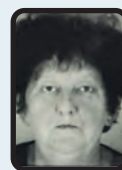
OZNÁMENÍ

Dne 26. srpna nás navždy opustil náš milovaný manžel, tatínek a dědeček, pan **Jaroslav Vrzoň**. Nikdy nezapomeneme. Rodina

VZPOMÍNKA

na Lídu Koulovou
Někdejší dlouholetá šéfredaktorka Kladenského deníku, **Ludmila Koulová** (rozená Posledníková), který vedla od nultého čísla v roce 1997, odešla na věčnost ve svých 71 letech 19. listopadu roku 2022. Pocházela ze Mšce, ale jinak byla celoživotní Slaňáčkou. Kromě profesní dráhy, kterou začínala ve Slánských listech a na které zanechala významnou stopu, milovala ze všeho nejvíce svoji rodinu, zejména pak svá tři vnučata. V mládí se věnovala kultuře v tehdy začínajícím ochotnickém souboru Dividýlko. Společně s manželem Javzem byla také členkou Václav klubu Slaný.
Vzpomínají bývalí kolegové a kamarádi.

VZPOMÍNKA

Dne 26. listopadu uplyne 25 let, co nás opustila paní **Jana Jůzová** z Malíkovic. Stále vzpomínají manžel, děti a vnučata.

VZPOMÍNKA

Už jen kytičku na hrob můžeme Vám dát, jen tiše postát a vzpomínat.

Dne 15. listopadu uplyne 8 let od úmrtí naší maminky, babička a prababičky, paní **Miroslavy Nýdrové**, a 9. ledna 2026 uplyne 6 let od úmrtí našeho tatínka, dědečka a pradědečka, pana **Miroslava Nýdra** z Vrbičan. Stále vzpomínají dcera s přítelem, vnučka s manželem, vnuk s manželkou, vnučata a pravnoučata.

VZPOMÍNKA

Dne 29. září uplyne rok od úmrtí pana **Karla Pelikána** z Kvíce. Kdo jste ho znali a měli rádi, věnujte mu tichou vzpomínku. Vzpomínají manželka Jana s rodinou a dcery s rodinami.

VZPOMÍNKA

Dne 1. listopadu to bylo již 30 let, co jsme se rozloučili a panem **Jaroslavem Klímou** ze Slaného. Stále vzpomínáme. Manželka Ivana, dcery Šárka a Jana s rodinami

VZPOMÍNKA

Dne 5. října uplynul rok od úmrtí naší milované maminky, paní **Věry Svobodové** ze Slaného. S láskou vzpomínají děti s rodinami.

VZPOMÍNKA

Dne 22. listopadu uplyne již pět smutných let, kdy nás ve věku nedožitých 65 let navždy opustila naše milovaná dcera, maminka a babička, paní **Květuše Stehlíková** ze Slaného. S bolestí v srdci vzpomínají maminka, syn a vnuk. Vzpomeňte na ní spolu s námi. Děkujeme.

VZPOMÍNKA

Dne 10. listopadu by oslavil náš tatínek, pan **Miroslav Šmejkal** ze Svinařova, 81. narozeniny. S úctou a láskou vzpomínají dcery Martina a Mirka s rodinami.

VZPOMÍNKA

Dne 9. prosince uplyne 23 let od úmrtí naší maminky, paní **Jiřiny Čermákové**. Věnujte jí, prosím, tichou vzpomínku. Stále vzpomínají synové s rodinami.

VZPOMÍNKA

Dne 2. listopadu uplynulo 5 let od úmrtí pana **Václava Hejduka**. S láskou vzpomíná Iva.

VZPOMÍNKA

Jak smutno je bez Tebe...
Dne 14. října uplynulo 12 smutných let od úmrtí pana **Vladimíra Svobody** ze Slaného. S láskou vzpomínají manželka, syn a dcera s rodinami. Děkujeme za tichou vzpomínku.

VZPOMÍNKA

Dne 13. října uplyne 5 dlouhých let, kdy nás, bez slůvka rozloučení, navždy opustil náš milovaný tatínek, dědeček a pradědeček, pan **Miloš Kokeš** z Libovic. Se stálou bolestí v srdci a slzami v očích vzpomínají děti a vnučata s rodinami a pravnoučátka.

VZPOMÍNKA

Dne 22. října uplynulo 10 let, co nás opustila naše milovaná maminka, babička a prababička, paní **Květa Košťálová**. S láskou vzpomínají Antonín, Vladimír a Věra s rodinami.

VZPOMÍNKA

Dne 28. listopadu uplyne smutných 35 let, kdy nás navždy opustila naše drahá manželka, maminka a babička, paní **Blanka Chadimová**. Kdo jste ji znali a měli rádi, vzpomeňte s námi. Manžel Miroslav, dcera a syn s rodinami

VZPOMÍNKA

Odešel jsi tam, odkud návratu není, zůstala jen bolest a na tu žádný lék není.

Dne 27. října uplynuly dva roky od úmrtí pana **Milana Špinety** ze Slaného. Stále vzpomínají manželka Eva a dcery Martina a Andrea s rodinami.

VZPOMÍNKA

Dne 17. listopadu to budou 3 roky, co nás navždy opustil náš milovaný dědeček, tatínek, manžel, švagr, bratr a kamarád, pan **Josef Zejmon**. S láskou vzpomínáme.

VZPOMÍNKA

Dne 25. listopadu vzpomínáme nedožitých 78 let pana **Miroslava Svátka**. Stále vzpomínáme – manželka Květa, synové Milan a Petr a rodinami, vnučata Milan, Eliška, Anička a Kuba.

VZPOMÍNKA

Dne 30. prosince to budou 2 roky, kdy nás opustil pan **Petr Svoboda** ze Slaného. Stále vzpomínají maminka, synové Petr a Honza, a bratr Pavel.

VZPOMÍNKA

Dne 22. listopadu to bude dlouhých deset let, co nás navždy opustila paní **Miroslava Šebestová**. Stále vzpomínáme. Manžel, děti a všichni ostatní přátelé

VZPOMÍNKA

Osud nevrátí, co si vzal, vračí pouze vzpomínky a s nimi stále velký žal.

Dne 18. listopadu by oslavily 70. narozeniny mé dcery, **Miroslava a Renata**, které odešly v letech 2019 a 2023. Stále vzpomíná matka, Alena Šichová ze Slaného.

VZPOMÍNKA

Dne 14. srpna uplynuly dlouhé a smutné 4 roky, kdy nás opustil náš milovaný manžel, tatínek a dědeček, pan **Jaroslav Hoskovec**.

VÝROBA PARNÍCH LOKOMOTIV VE SLANÉM ZAČALA JIŽ PŘED PRVNÍ SVĚTOVOU VÁLKOU

Závod ve Slaném převzala roku 1898 nově vzniklá akciová společnost „dříve Breitfeld, Daněk a spol.“, která navázala na dosavadní výrobní program zaměřený na hutní, hornická a cukrovarnická za-

řízení, ale i zemědělské stroje. K největšímu rozvoji došlo v letech 1906–1912, kdy byl vybudován takzvaný „horní závod“. Ten umožnil rozšíření výroby o válcovací stolice, hydraulické lisy a nově také o železniční lokomotivy.

První železniční vozidlo sješlo z výrobní linky ve Slaném v roce 1912 – byla jím pětispřežná nákladní lokomotiva rakouské řady 80.1. Tyto stroje se vyráběly až do roku 1915 v celkové počtu 39 kusů. O rok později následovala modernizovaná řada 80.9, později označená u Československých státních drah jako 524.0, jejíž výroba pokračovala do roku 1922. Celkem bylo ve Slaném vyrobeno 136 lokomotiv této řady.

Po skončení první světové války připadlo 74 těchto strojů

Československým státním drahám, které je nasadily do těžké nákladní služby. Lokomotivy řady 524.0 sloužily společlivě až do šedesátých let 20. století, kdy je postupně nahradily modernější stroje řad 534 a 556. V posledních letech provozu byly využívány převážně na posun, přičemž poslední z nich byla vyřazena v roce 1971 v Plzni.

V březnu 1918 vyrobil slánský závod také dvacítku úzkorozchodných trojspřežných tendrových parních lokomo-

šlo o lokomotivy lehké, ale odolné, konstruované pro provoz i na nekvalitních tratích, často obsluhované málo zkušeným personálem a s minimální údržbou. Díky této univerzálnosti se jejich vývoj a výroba podobných typů rozvíjely i po válce – již však pouze v První českomoravské továrně na stroje v Libni.

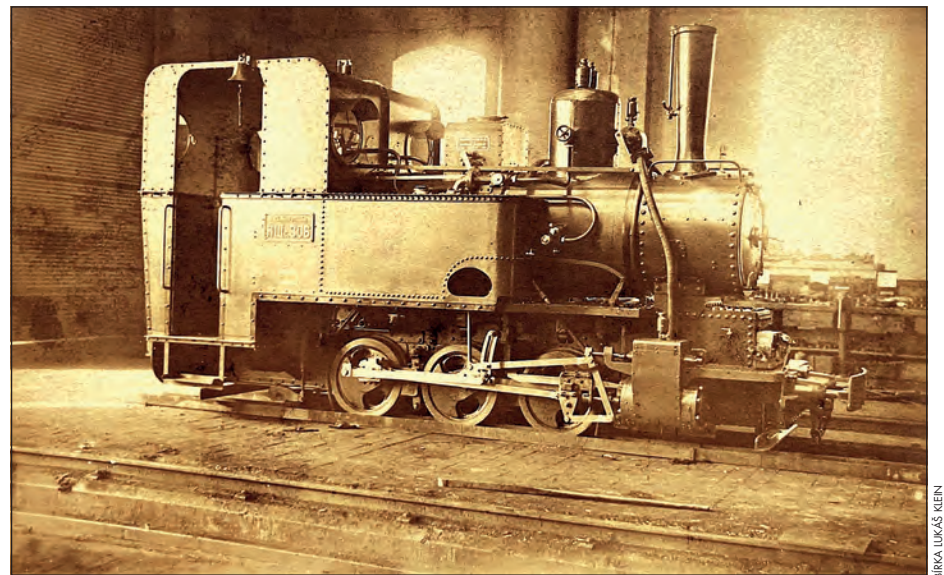
Do stejného období spadá také výroba 74 kusů lokomotiv řady 170 (u ČSD označené jako 434.0), vyráběných v letech 1916–1921. Mezi další stroje vy-

NARODILI SE

- Slánská porodnice
- 27. 8. Tomáš Jílek, Louny
 - 28. 8. Valentýna Kostjuncenko, Slaný
 - 29. 8. Jusuř Stibor, Pchery
 - 29. 8. Olivie Both, Řevničov
 - 29. 8. David Semrádek, Zlonice
 - 30. 8. Eva Jelenová, Žižice
 - 30. 8. Jakub Krajčů, Třebíz
 - 30. 8. Sofie Ann Svábová, Vrbičany
 - 1. 9. Zora Vlašicová, Bař
 - 2. 9. Dorota Endlerová, Pozdeň
 - 3. 9. Jan Hrabák, Slaný
 - 3. 9. Matyáš Švestka, Slaný
 - 4. 9. Jakub Kašpar, Odolena Voda
 - 4. 9. Štěpánka Blechová, Postoloprty
 - 4. 9. Antonie Oliva, Studeněves
 - 6. 9. Spiridon Zhyhuts, Kralupy
 - 6. 9. Viktorie Králová, Švermov
 - 8. 9. Michal Tonkušín, Kralupy
 - 9. 9. Alžběta Novotná, Slaný
 - 10. 9. Emma Černá, Ročov
 - 10. 9. Nicolas Deny Kratochvíl, Praha
 - 10. 9. Jan Vlk, Tuřany
 - 11. 9. Zlatozlava Skrypnikova, Slaný
 - 12. 9. Adam Gono, Slaný
 - 13. 9. Martin Šaroch, Otovice
 - 13. 9. Olivie Štěpánková, Zichovec
 - 14. 9. Zdeňka Kurandová, Skůry
 - 16. 9. Lukáš Ryss, Smečno
 - 16. 9. Evelin Burdová, Louny
 - 17. 9. Jasmina Olahová, Libořice
 - 23. 9. Václav Daniš, Brandýsek
 - 23. 9. David Herink, Louny
 - 24. 9. Rachel Blyznets, Vinařice
 - 24. 9. Tue Nhy Ho, Louny
 - 25. 9. Václav Škuthan, Louny
 - 25. 9. Tomáš Jiráček, Slaný
 - 26. 9. Elizabeth Tejmlová, Podlešín
 - 26. 9. Kvido Kubr, Slaný
 - 27. 9. Demian Deket, Slaný
 - 29. 9. Jan Dlouhý, Jarpice
 - 29. 9. Barbora Kepřtová, Ledce
 - 30. 9. Josef Kučera, Roztoky
 - 1. 10. Jonáš Němec, Kladno
 - 1. 10. Ema Zelenková, Louny
 - 2. 10. Jakub Makalouš, Stochov
 - 3. 10. Štěpán Malček, Velvary
 - 3. 10. Michael Repas, Louny
 - 3. 10. Jakub Všetěčka, Velvary
 - 6. 10. Beatris Karbusová, Řisuty
 - 7. 10. Vojtěch Bartoš, Louny
 - 7. 10. Eva Sestáková, Klobuky
 - 7. 10. Kristýna Bednářová, Slaný
 - 7. 10. Emma Chyská, Slaný
 - 8. 10. Adam Švejar, Jarpice
 - 8. 10. Marek Bednář, Dolany
 - 8. 10. Beáta Tóthová, Útušice
 - 9. 10. Valerie Votavová, Jemníky
 - 10. 10. Tobiáš Slánský, Kladno
 - 10. 10. Pavel Strnad, Kladno
 - 10. 10. Jan Honzík, Nové Strašecí
 - 11. 10. Johana Manglová, Telce
 - 11. 10. Vojtěch Singer, Slaný
 - 11. 10. Štěpán Kruml, Slaný
 - 14. 10. Ema Rácz, Libčevěves
 - 14. 10. Anet Chládková, Ročov
 - 14. 10. Mateo Špět, Kralupy n. Vlt.
 - 15. 10. Viktorie Emily Černá, Oráčov
 - 15. 10. Zorka Neubertová, Hřivice
 - 15. 10. Josef Liška, Kralupy
 - 16. 10. Anděla Princílková, Louny
 - 17. 10. Romana Radošová, Louny
 - 17. 10. Patrik Šandera, Buštěhrad
 - 18. 10. Damián Franc, Slaný
 - 19. 10. Daniel Sork, Velké Přílepy
 - 22. 10. Elena Paksí, Otovice
 - 22. 10. Vu Hoang Minh Khoi, Slaný

ODEŠLI NAVŠEVY

- 22. 8. Michal Houzviček, Slaný, věk 48 let
- 26. 8. Jaroslav Vrzoň, Slaný, věk: 79 let
- 27. 8. Petr Roubek, Slaný, věk: 81 let
- 28. 8. Ivona Steinfestová, Slaný, věk: 74 let
- 29. 8. Jana Melišková, Slaný, věk: 83 let
- 1. 9. Karel Holec, Slaný, věk: 84 let
- 1. 9. Stanislav Novotný, Kladno – Švermov, věk: 88 let
- 2. 9. Jiřina Dvořáková, Slaný, věk: 86 let
- 2. 9. Helena Benešová, Vrbičany, věk: 82 let
- 2. 9. Božena Maternová, Řisuty, věk: 85 let
- 3. 9. Miroslava Liberská, Praha 8, věk: 95 let
- 3. 9. Miroslava Vitínová, Vraný, věk: 79 let
- 7. 9. Karel Nauš, Pálec, věk: 59 let
- 10. 9. Jana Sebestová, Peč. dům Kačice, věk: 86 let
- 13. 9. Marie Suková, Úherce, věk: 79 let
- 15. 9. Petr Kratochvíl, Zichovec, věk: 62 let
- 19. 9. Jana Petržilková, Pálec, věk: 85 let
- 19. 9. Marie Bečvářová, Zlonice, věk: 88 let
- 19. 9. Jaroslav Matějka, Slaný, věk: 81 let
- 19. 9. Ladislav Horváth, Olonvice, věk: 69 let
- 22. 9. Anna Ulovcová, Slaný, věk: 91 let
- 25. 9. Vlasta Votavová, Čermuc, věk: 76 let
- 25. 9. Věra Pincová, Podlešín, věk: 90 let
- 27. 9. Jana Bernášková, Libovice, věk: 91 let
- 30. 9. Alena Jirásková, Slaný, věk: 83 let
- 4. 10. Alena Talacková, Slaný, věk: 57 let
- 5. 10. Blanka Gežová, Zichovec, věk: 79 let
- 10. 10. Vlasta Capová, Slaný, věk: 75 let
- 10. 10. Jaroslav Kott, Jarpice, věk: 84 let
- 14. 10. Alena Talacková, Slaný, věk: 57 let
- 15. 10. Blanka Gežová, Zichovec, věk: 79 let
- 20. 10. Václav Keller, Slaný, věk: 61 let
- 21. 10. Jiřina Šebelková, Slaný, věk: 87 let
- 22. 10. Eva Fleková, Slaný, věk: 74 let
- 23. 10. Jaroslav Klečka, Zvoleněves, věk: 69 let
- 23. 10. Miroslav Blažek, Slaný, věk: 80 let
- 24. 10. Vlasta Kadeřábková, Slaný, věk: 75 let
- 24. 10. Daniela Hoskovcová, Slaný, věk: 80 let
- 27. 10. Milan Cihlo, Zlonice, věk: 89 let
- 28. 10. Jiřina Pagáčová, Slaný, věk: 82 let

První úzkokolejná lokomotiva zhotovená v továrně Breitfeld & Daněk – Slaný v březnu roku 1918.

JUBILEA

Dům s pečovatelskou službou Slaný, Zlonice
10.12. Milena Ponertová 89 let

SŇATKY MĚŮ SLANÝ

- 30. 8. Martin Polívka, Kladno a Karolína Bohatová, Praha
- 30. 8. Michal Kočalka, Kladno a Romana Tierbrgerová, Kladno
- 5. 9. Roman Vaněk, Slaný a Veronika Hermanová, Slaný
- 6. 9. Miloš Poživil, Slaný a Gabriela Vokrojová, Slaný
- 13. 9. Marcel Němec, Knovíz a Adéla Koderyčová, Zlonice
- 19. 9. Josef Tochor, Cheb a Natálie Hřčková, Podbořany
- 20. 9. Martin Pavlík, Slaný a Jana Bartošová, Slaný
- 20. 9. Jan Somsedík, Kladno a Miroslava Mertlová, Kladno
- 20. 9. Jakub Libovický, Hrdlív a Arleta Mikešová, Hrdlív
- 27. 9. David Palounek, Kladno a Jana Hilmarová, Kladno
- 24. 10. Milan Bauer, Žižice a Michaela Chotěborová, Žižice

řady RIIIc pro C. k. vojenské polní dráhy. Tyto stroje s rozchodem 600 mm byly určeny pro vojenský provoz za frontovými liniemi první světové války. Po vzniku Československa je převzalo železniční vojsko, které je označilo jako řadu U 34.6. V poválečných letech našly uplatnění zejména na průmyslových, důlních a hospodářských drahách.

robené ve Slaném patří například 25 lokomotiv rakouské řady 270 nebo 31 těžkých pětispřežných nákladních lokomotiv řady 534, které vznikly v letech 1923–1926.

Výroba kompletních lokomotiv ve Slaném byla ukončena v roce 1947, kdy zdejší závod naposledy dokončil objednávku pro Studénsko-Štrambersko-Veřovickou dráhu.

Aleš Maxima

Na historické pohlednici vidíme parní lokomotivu řady 80 Rakouských státních drah, zavěšenou na mohutném portálovém jeřábu o nosnosti 80.000 kg.

ZLONICE SE PROMĚŇUJÍ V HEZKÉ MĚSTEČKO, VEDENÍ MĚSTYSE ALE ČEKÁ JEŠTĚ HODNĚ PRÁCE

Ve Zlonicích byla v posledních letech realizována řada investičních akcí a další významné projekty jsou již na stole. Více mi o tom, co všechno se ve Zlonicích a místních částech městyse v posledních letech udělalo a co vedení Zlonic ještě čeká, řekl starosta Martin Kratochvíl.

● **Od doby, kdy jste ve Zlonicích usedl do křesla starosty, se v městyse realizovalo několik významných projektů. Které jsou z Vašeho pohledu nejvýznamnější, či nejdůležitější?**

Za mě jsou nejdůležitější infrastrukturní projekty. V Břešťanech a ve Tmáni se dostavěl vodovod, což je projekt, který započali ještě moji předchůdci. V roce 2024 proběhla kompletní rekonstrukce části Nádražní ulice i přesto, že akce nebyla podpořena žádnou dotací. Letošní rok začala výstavba tlakové kanalizace pro Lisovice a Vyšíněk.

Jednou z největších investičních akcí v tomto volebním období byla rekonstrukce velké části Nádražní ulice.

Mezi další významné projekty bych určitě zařadil postupnou obnovu bytového fondu či pořízení nového hasičského auta pro dobrovolné hasiče. A několik opatření pro snížení spotřeby ply-

nu a elektřiny, ať už zateplení nebo bezdotační fotovoltaika v místech, kde to fakt dávalo smysl.

● **Co byste ještě rád ve Zlonicích a jeho místních částech stihl do konce tohoto volebního období?**

Chtěl bych znovu zvýšit nájemné pro smlouvy na dobu neurčitou v obecních bytech. Za chvíli to budou již 3 roky od chvíle, kdy jsem jej zvedl po-

ložení nového asfaltu na vytiženejších místech místních komunikací po výstavbě vodovodu místo záplatování. Část Nádražní ulice byla kompletně zrekonstruována. Středočeský kraj opravil ulici K Vypichu od zdravotního střediska až k mostku. Dále jsme úspornou metodou vyspravili ulice Žižkova, Riegrova, Hálkova, Havlíčkova, dva úseky Pippičovy ulice, úzký úsek Nádražní ulice k bytovce a pár uliček v Břešťanech.

● **Na realizaci řady projektů se významně podílí Váš kolega, Zdeněk Imbr. Jak jste si na radnici rozdělili své úkoly, co řešíte v převážné míře? Vy a čemu se věnuje pan místostarosta?**

Místostarosta řeší zejména rekonstrukce bytů, odpadové hospodářství, rekonstrukci budovy s pobočkou pošty a také pořádání akce Loučení s létem. Já se zaměřuji na infrastrukturu, zejména cesty, dále pak na administrativu a ostatní záležitosti, které nepokrývá tým zaměstnanců úřadu.

● **Když jste se stal starostou Zlonic, tak jste si předsevzal, mimo jiné, že postupně rekonstruujete povrchy ulic. A to nejen ve Zlonicích. Naplňuje se v tomto ohledu Vaše předsevzetí?**

Projedte se po našem městyse a posoudíte sám. Rozhodnutí rady městyse byla pro silnice prospěšná. Zkusím shrnout. V Břešťanech a ve Tmáni byl

položen nový asfalt na vytiženejších místech místních komunikací po výstavbě vodovodu místo záplatování. Část Nádražní ulice byla kompletně zrekonstruována. Středočeský kraj opravil ulici K Vypichu od zdravotního střediska až k mostku. Dále jsme úspornou metodou vyspravili ulice Žižkova, Riegrova, Hálkova, Havlíčkova, dva úseky Pippičovy ulice, úzký úsek Nádražní ulice k bytovce a pár uliček v Břešťanech.

Starosta Martin Kratochvíl věří v další úspěšný rozvoj městyse.

● **Jedním z velkých úkolů pro současné a zřejmě i budoucí vedení městyse je výstavba nové tlakové kanalizace v místních částech Zlonic a samozřejmě významné navýšení kapacity stávající ČOV ve Zlonicích. Jak to vidíte?**

Ano, tlaková kanalizace bude mít dvě samostatné části. První

je v provozu, a jedná se o úsek Břešťany-Tmář, s vlastní čističkou. Vyšíněk i Lisovice budou mít také tlakovou kanalizaci a v rámci tohoto projektu vznikne i nová malá čistička v Lisovicích. Zlonice jako takové mají gravitační kanalizaci, která je zakončena u zlonické čističky. Tato čistička potřebuje rekonstrukci, protože při pro-

vozu se začínáme blížit k hraničním hodnotám. Její rekonstrukce je plánována tak, aby bez problémů pokrývala budoucí množství splaškových vod i z nových vznikajících projektů ve Zlonicích.

● **V řadě měst a obcí musí bezodkladně řešit své odpadové hospodářství. Jak tuto záležitost řešíte ve Zlonicích?**

My naše odpadové hospodářství bezodkladně řešit nemusíme, náš systém funguje, ale i tak se stále zamýšlíme nad tím, jak náklady na provozování našeho systému odpadového hospodářství stále snižovat. Pan místostarosta má připraveno několik dalších kroků, jak toho docílit, a určitě je Vám rád sdělí. *Libor Pošta*

V PŘÍŠTÍM ROCE V KLOBUKÁCH OSLAVÍ 800. VÝROČÍ ZALOŽENÍ OBCE

V příštím roce v Klobukách oslaví jedno významné výročí. Uplyne totiž 800 let od doby, kdy vznikla první písemná zmínka o této obci. Jak se na tuto slavnost již v této době v obci připravují a jakým způsobem budou tyto přípravy pokračovat v příštím roce?

Na to jsem se zeptal starostky Klobuk, paní Soni Ottové: „Naše přípravy započaly již v prosinci 2018, kdy zastupitelstvo rozhodlo o objednávkách k sepsání knihy o Klobukách k 800. výročí založení obce. V současné době je kniha již zhotovena. Za její sepsání bych tímto ráda poděkovala panu Mgr. Zdeňkovi Víškovi a také panu Vladimíru Procházkovi, bývalému starostovi a kronikáři naší obce, který s panem

Mgr. Zdeňkem Víškem spolupracoval.

Na oslavy 100. výročí úmrtí J.Š. Baara (viz foto) budou navazovat oslavy 800. výročí založení obce.

Na jaře letošního roku jsme již také zajišťovali program na oba významné dny našich oslav. Celé oslavy jsou připravovány na 8. a 9. srpna 2026, tedy na pouťové oslavy v Klobukách, a rádi bychom, aby jejich součástí byl i sraz rodáků naší obce. Z programu zatím nechci moc prozrazovat, ale musím poděkovat producentovi panu Radkovi Machandroví, který nám obstaral umělce do našeho pro-

gramu. Po definitivním potvrzení určitě zveřejníme program našich oslav nejen na našich webových stránkách, ale

i ve zpravodajském serveru Slánské listy a v regionálním tisku. Tímto všechny srdečně zveme do Klobuk.“ *-lp-*

NOVĚ OTEVŘENO

MÓDA Z DRUHÉ RUKY
SECOND HAND PRO DOSPĚLÉ

NEJVĚTŠÍ VÝBĚR VE MĚSTĚ

OTEVÍRACÍ DOBA:

PO - ST - PÁ

9:30 - 12:00

12:30 - 17:00

SO

9:00 - 11:30

SOUKENICKÁ 57/23, SLANÝ
(VEDLE MĚSTSKÉ TRŽNICE)

TOVÁRNA - MÍSTO PRO PŘÁTELSKÁ SETKÁNÍ

Svatomartinská pečenka na továrenském stole.

Letitý dub před slánskou Továrnou prozlatil svou korunu a z okolních stromů opadávají poslední zbytky letošního listí. Zralý podzim je plně za otěžemi a brzy přijde svátek svatého Martina.

K této příležitosti pro vás továrenští přichystali svatomartinské menu.

Krom tradiční husí pečenky, kterou jsme doplnili dvěma druhy domácích knedlíků a červeným zelím, si budete moci pochutnat na horkém kalďounu nebo pašticích s husími játry a šípkovým glazé.

Z pivovarského sklepa doporučujeme pro tuto příležitost hned čtyři ležáky.

Tradiční továrenskou dvanáctku KRUTÁK si v rámci limitované edice ráčejte vychutnat uvařenou s použitím zeleného chmele z Ročova.

Podzimní továrenské ležáky.

Dobrou volbou k pečené drůbeži je i třířmutová trináctka SVATÝ VÁC-LAV a ke sváteční pašticice velmi zdařile navazuje tmavý ležák SALZBERG. Hořkou chuť i nezaměnitelnou vůni chmele Kazbek vás jistě zaujme i jedenáctka CEJN.

Pro zimní pohodu jsme mírně upravili i továrenské menu. Z nápojového

lístku si tak můžete vybírat z nabídky sezónních horkých nápojů a do restauračního menu jsme nově zařadili domácí kachní pašticu, tradiční smažený vepřový řízek nebo špikovanou jelení kýtu se „svíčkovou“ omáčkou.

Za dveřmi je také nová tabulová nabídka, ve které se budete moci těšit na jihoamerický steak z hovězí svíčkové, filet z marinovaného lososa nebo „navarin“ z králíčího hřbetu.

Těšíme se na vás v továrenské restauraci a pivnici. -tov-

Steak z vyzrálé hovězí svíčkové.

RESTAURACE TOVÁRNA

Wilsonova 689, Slaný

Rezervace stolu: 312 522 822

Rezervace skupiny: 774 017 125

info@tovarnaslany.cz, www.tovarnaslany.cz

STAROSTA KRÁLOVIC ŘÍKÁ, ŽE DO HUSTĚ OSÍDLENÉ KRAJINY VĚTRNÍKY NEPATŘÍ

V letošním roce bylo vedení některých měst a obcí na Kladensku a Slánsku osloveno zástupci společností, které v tomto regionu chtějí stavět větrné turbíny, či elektrárny, nebo přímo větrné parky.

Obecní úřad v Královicích u Slaného zástupci výše uvedených společností ještě nenavštívili, ale přijít by asi měli, když v nedalekém Dřínově o výstavbě větrných elektráren uvažují a v případě jejich výstavby by to mělo určitý dopad i na obyvatele Královic.

Starosta obce, Luděk Šofra, jsme se proto zeptali, jak na uvažovanou výstavbu větrníků, a to nejen v blízkosti Královic, nahlíží: „V naší obci jsme vsadili na fotovoltaiku

– na střechy všech obecních objektů jsme instalovali fotovoltaické elektrárny a vybavili je i akumulátory s poměrně velkou kapacitou. A bavíme se i o tom, že případné přebytky takto vyrobené elektrické energie bychom prodávali místním občanům. No, a pokud by takto postupovali ve všech obcích, tak větrné elektrárny by pro ně byly naprosto zbytečné, a pak otevřeně říkám, že

větrníky do krajiny, která je docela hustě osídlena a která má své neopakovatelné kouzlo, vůbec nepatří! Takže jde i o nějaký estetický pohled. Nedovedu si představit, že na krásné České středohoří bych koukal přes nějaké vysoké stožáry a vrtule.

Pokud bychom byli osloveni, zda mohou být v našem katastru postaveny větrníky, nebo i v katastru sousedním, a i v druhém případě bychom oslovení asi být měli, protože by se nás to stále „dotýkalo“, tak já osobně bych byl rezolutně proti, ale nějaké konečné stanovisko za obec bych vydal až poté, co by o tomto záměru proběhlo v obci nějaké referendum. A to by mělo proběhnout ve všech městech a obcích, kde se o takové výstavbě uvažuje.“

Během našeho rozhovoru mně starosta Královic sdělil ještě další důvody, proč by větrné elektrárny jak v blízkosti Královic, tak i poblíž okolních měst a obcí v našem regionu, rozhodně stát neměly: „Já si myslím, že společností, či firmám, které se tady snaží prosadit výstavbu větrných elektráren, o ekologii moc nejde, ale je to pro ně skvělý byznys. A lidé, žijící v městech a vesnicích, kde se plánuje výstavba nových

Významným zdrojem elektrické energie jsou v Královicích fotovoltaické elektrárny. Tato se nalézá na střeše místní MŠ.

FOTO: LIBOR POŠTA

to dobrý byznys nebude. Někdy čas budou mít možná o něco levnější elektřinu, ale cena jejich nemovitostí, včetně pozemků, po výstavbě větrných elektráren rapidně klesne. A kdo by chtěl bydlet v domě, nad kterým se budou točit nějaké obrovské vrtule? Nebo kdo by si takový dům nebo byt chtěl koupit?

A pak si myslím ještě to, že za pár let budeme zelenou energii vyrábět i jinými, ještě šetrnějšími technologiemi, a nějaké větrné elektrárny možná nebudeme vůbec potřebovat. Ale krajina jimi bude, pokud jejich výstavbu umožníme, znehodnocena, či degradována, a jejich likvidace bude velmi obtížná,“ uvedl Luděk Šofr, starosta Královic.

Libor Pošta

„Do této krajiny větrníky nepatří,“ míní Luděk Šofr, starosta Královic.

FOTO: LIBOR POŠTA

NESMYSLNÉ NORMY A DALŠÍ ZBYTEČNÉ REGULACE ZABÍJEJÍ NEJEN NÁŠ BYZNYS,

ŘÍKÁ TOMÁŠ KOLÁŘ, ŠÉF LINETU

Dokončení ze strany 1

cel je nyní výhodné investovat v USA, tak je to absolutní blbost, či novinářská zkratka. Takže Linet své výrobní aktivity v USA rozvine až poté, co bude tamní prostředí stabilní, a až si vše důkladně promyslíme a spočítáme, protože se jedná o velkou a pro nás zásadní investici.

● **Evropští výrobci, včetně Linetu, se kvůli zelené transformaci energetiky a různým nesmyslným normám a regulacím dostávají do značné konkurenční nevýhody, proti dalším světovým výrobcům...**

Ano, to je velký problém. V Evropě je spousta oborů, či výrobních činností, které jsou energeticky velmi náročné, a když kvůli zelené transformaci energetiky nakupujeme energii dvakrát, či třikrát draž, než v USA nebo Asii, dostáváme se do velké konkurenční nevýhody. A já si stále kladu otázku, zda si vysocí evropští úředníci vůbec uvědomují, že zelená energie je sice fajn, ale na druhou stranu to stojí nemalou peněz, každého z nás, a evropské výrobce jakýkoliv produktů to proti zbytku světa velmi znevýhodňuje. A pak si musíme položit další otázku – zda jsme schopni si při této nekonkurenční schopnosti na zelenou energii vydělat? Já mám pocit, že na tyto otázky evropští úředníci stále nemají uspokojivé odpovědi, nebo tuto situaci vůbec neřeší. A rovnice velkých evropských výrobců budou v takovém případě jednoduché – pokud bude Evropa vzhledem k podmínkám, které si tady stanovujeme, nekonkurenční schopná, tak evropští výrobce vysunou výrobu ven, z Evropy.

● **Říkáte, že Evropa bude nekonkurenční. Ale ona už možná teď je...**

Je to možné, protože tady máme spousty bariér, které si uvnitř Evropy sami tvoříme. Běžný občan, kterého tyto bariéry omezují „jen“ částečně, to vnímá okrajově, ale nás, velké výrobce, omezují masivně. „Vyrábíme“ si různé audity, regulace, stále nové a nové normy, které jinde ve světě, kromě Evropy, nejsou. Takže my se mu-

si stále něčemu přizpůsobovat, věnujeme hromadu času, úsilí a peněz na to, abychom se mohli nějak „pohybovat“ v této nesmyslné byrokracii, místo toho, abychom se věnovali rozvoji firem, nových trhů, či vývoji nových produktů. A to začíná být strašně nebezpečné.

Uvedu jeden příklad. Od příštího roku musejí firmy splňovat tzv. Nefinanční audit. Od určité velikosti firmy musíte splňovat ESG audit, a tak často „měříme“, jestli naše produkty dávají společnosti smysl, zda máme správnou diverzitu v managementu společnosti a další záležitosti, které s podnikáním nemají vůbec nic společného. A pokud bude toto ve stále větší

míře pokračovat – pokud nám bude někdo pořád nařizovat, jak máme podnikat, a nikde ve světě se to neděje, tak jak to asi může u nás, či v Evropě dopadnout? A mohu se zeptat i jinak. Zlepšilo se něco pro firmu a pro lidi v ní zaměstnané, když jsme všichni vynaložili obrovskou energii na to, abychom zvládli všechny kontroly a audity, a podřídili se všem regulacím? Odpověď je jednoznačná: nezlepšilo! A když to nedává žádný smysl, tak proč to musíme stále absolvovat?

● **I přes tyto velké bariéry stále pronikáte na další světové trhy. Které jsou z Vašeho pohledu nyní pro Linet nejzajímavější?**

Trhů, které jsou pro nás z pohledu ekonomické prosperity, či efektivnosti zajímavé, ve světě už moc nezůstává, a my musíme jít, či směřovat tam, kde se zdravotnictví vyvíjí rychle, to znamená do jihovýchodní Asie. V zemích jako je Malajsie, Thajsko, Vietnam, Filipíny, Indonésie atd. jsou docela dravé a stále rostoucí ekonomiky. Do některých jsme již pronikli, ale i zde se potýkáme s ne-

malými bariérami. Příkladem může být Indonésie, kde musíme vyrábět některé komponenty a lůžka v této zemi i montovat, jinak bychom tam nemohli dovážet. Takže zde máme montážní linku, na které vyrábíme čtyři modely našich lůžek. Je to určitý trend deglobalizace, kdy některé slabší ekonomiky se vytvořením nějakého prostoru pro tamní výrobce, ale třeba i cly a dalšími prostředky brání cizím výrobcům, či cizím

Linka Eleganza E4, nacházející se v železniční výrobní hale.

FOTOGRAFIE LINET

vlivům. Toto lze jen velmi těžko obcházet, takže my se musíme tamním zvyklostem stále přizpůsobovat, a není to vůbec lehké.

● **Jak máte otevřené dveře do velkých světových ekonomik, nacházejících se v Asii – do Číny, Indie a Japonska?**

Těmito dveřmi lze projít jen velmi těžko, protože ekonomiky jsou v těchto zemích extrémně uzavřené. Dovézt cokoliv do těchto zemí, a zvláště do států ovládaného sektoru, kam patří i zdravotnictví, je dnes velmi těžké, protože vše je velmi regulované, což platí hlavně pro Čínu. V Indii je zase problém s velkými vstupními cly.

● **Trhy v jihovýchodní Asii jsou pro Linet určité velmi zajímavé, ale hlavní odbytiště vašich výrobků se dnes nalézá v Evropě a USA...**

Ano, a mě těší, že na těchto trzích se nám daří stabilně růst. Ale otázkou zůstává, kam a jak se budou USA a Evropa dále posouvat, a jak to ovlivní zdravotnický sektor. V USA nás teď trápí cla, která nás budou něco stát, a Evropa se nachází na jakési křižovatce, na níž si musí-

me velmi dobře rozmyslet, kam máme směřovat a kam máme investovat. Jestli do obrany, což bychom nyní asi měli, či do ekonomického růstu, zelených energií, nebo i do oblastí, které nejsou pro lidi až tak prioritní, ale přitom jsou pro ně životně důležité. A jednou z těch oblastí je zdravotnictví. Proto v každé zemi by si měli položit otázku, zda je jejich zdravotnictví na nějaké udržitelné úrovni a v jaké míře je nutné do něj investovat.

To, že 80 procent obratu naší společnosti vytváříme v Evropě a USA, a jen 20 procent v šesti miliardovém „zbytku“ světa, nasvědčuje tomu, že na evropském kontinentu a v USA si otázku, zda je jejich zdravotnictví na udržitelné úrovni a zda je třeba do něj dále investovat, kladou docela často, na rozdíl od řady rozvojových zemí po celém světě, kde se trhy začínají teprve tvořit, a začíná se zde vytvářet nějaký zdravotnický sektor. A právě v těchto zemích vidím velké šance pro náš další růst.

● **K dalšímu růstu potřebujete jak v Evropě a USA, tak i na rozvojových trzích, stabilní zaměstnaneckou základnu.**

Přesně tak. Dohromady zaměstnáváme cca 2000 lidí, polovinu v Čechách a druhou polovinu po celém světě. Největší pobočku máme v Německu, kde se odvíjí veškerý náš byznys, týkající se výroby speciálního nábytku a dalšího zařízení pro domovy seniorů, a zaměstnáváme zde kolem 250 lidí. Další velké pobočky máme ve Velké Británii, Francii a také v USA, kde zaměstnáváme již 120 lidí. Máme tam již docela velkou firmu, která se zabývá servisem našeho zdravotnického zařízení, jeho pronájemem, logistikou, máme tam velký obchod, a do budoucna v USA uvažujeme i o nějaké částečné montáži

našich lůžek. K tomuto kroku přistoupíme ale až v době, kdy tamní ekonomické prostředí bude pro náš byznys příznivější.

Poboček máme po celém světě již kolem dvaceti a obchodní zastoupení máme v cca 120 zemích světa.

● **Linet rychle obsazuje nové trhy i díky tomu, že jeho produkty, povětšinou nemocniční lůžka, jsou doslova prokčána elektronikou a umí věci, které si jak zdravotnický personál, tak i pacienti nedokázali ještě před několika lety vůbec představit. Můžete to nějak přiblížit?**

Díky mnoha inovacím, především v oblasti elektroniky, můžeme zákazníkům nabídnout nemocniční lůžka, která jsou nejen polohovatelná a velmi pohodlná, ale zároveň i velmi chytrá. Naše intenzivní lůžko Multicare má dnes v sobě 15 mikroprocesorů a teď do něj implementujeme jakýsi umělý mozek, který nějakou dobu poslouchá, či vnímá, co s lůžkem zdravotnický personál a pacienti nejčastěji dělají, a pak je schopen tyto časté úkony rychle nabízet již dopředu. Takže toto lůžko je „schopno“ reagovat nejen a momentální situaci, ale i na to, jak ho lidé dlouhodobě používají. A když to dělají v nějakých situacích opakovaně, tak tento stroj dokáže přemýšlet za ně, a úkon, který lidé v nějaké situaci předtím provedli již padesátkrát, provede stroj automaticky po jednapadesáté. Naše lůžko se tudíž vyznačuje velmi dobrou pamětí a tím, že dokáže předvídat.

● **Vyvinuli jste v poslední době nějaký produkt, nějaké lůžko, které je výjimečné nejen svou chytrostí?**

Ano, do porodních lůžek AVE jsme začali zabudovávat technologii VibWife, která rodičkám rozhybá pánevní dno a v mnohých případech, kdy císařský řez se zdá být již neodvratný, umožní přirozený fyziologický porod. Císařský řez je sice bezpečný, ale jde o poměrně velký a nevratný zásah do lidského těla, a díky této převratné novince riziko takového zásahu významně klesá.

Libor Pošta

V KRÁLOVICÍCH SE BUDE I NADÁLE INVESTOVAT

Mezi nejhezčí a neupravenější obce slánského regionu rozhodně patří Královice. Starosta obce, Luděk Šofr, který je zároveň majitelem Jezdeckého centra Královický dvůr, se snaží o to, aby byli co nejvíce spokojeni jak občané Královic, tak i návštěvníci této obce, kteří často míří právě do zmiňovaného koňského ráje, a Luděk Šofr se jim jako správný podnikatel snaží vytvořit co nejlepší podmínky, či zázemí nejen v areálu jezdeckého centra, ale i v celém katastru obce.

V Královicích se v posledních letech docela slušně investovalo – na střechy všech obecních budov byly instalovány fotovoltaické elektrárny, dokončena byla výstavba nové kanalizace a ČOV, byly zde vybudovány nové komunikace, chodníky atd., a tak se zdá, že je vše hotovo. Starosta obce si to ale nemyslí.

● V loňském roce byly obecní komunikace opatře-

ny novými asfaltovými povrchy. Prakticky nové komunikace lemují nové chodníky ze zámkové dlažby. Jsou chodníky zhotoveny úplně všude?

Ne, výstavba chodníků bude v naší obci ještě pokračovat. Další nové chodníky ze zámkové dlažby povedou z královické návsi, od kapličky, k mlýnu, a odtud ještě k domu Millerových.

● Vzniknou v Královicích, v dohledné době, ještě nějaké nové stavby?

Ano, nad parkovištěm Jezdeckého areálu Královický dvůr chceme postavit úplně novou autobusovou zastávku. Bude celá zastřešená a opatřená přechodem z horní, nové části Královic. Poslouží hlavně dětem, které dojíždějí do ZŠ ve Zlonicích. Finance na tuto stavbu chceme získat z dotační výzvy, vypsané sdružením Přemyslovské střední Čechy.

Další významnou stavbou bude nové víceúčelové hřiště s umělým povrchem, které bude v příštím roce postaveno pod kaskádou malých rybníčků u Bakovského potoka, na louce

u nedalekého mlýna, a já věřím, že naši žádosti o přidělení do-

Luděk Šofr, starosta Královic: „Nové víceúčelové hřiště s umělým povrchem bychom chtěli postavit již v příštím roce.“

tace Národní sportovní agentura vyhoví.

● Nová ČOV v Královicích má dvě čistící linky, a v současné době je v provozu jen jedna. Kdy, za jakých okolností, spustíte tu druhou?

Královice mají v současné době přibližně 270 obyvatel, a jedna čistící linka má kapacitu 250 ekvivalentních obyvatel. Dle posledních rozborů je voda, která vytéká z naší ČOV, opravdu čistá, a druhou linku zapojíme až v okamžiku, kdy zjistíme zhoršenou kvalitu vypouštěné vody. V plném provozu bude naše ČOV určitě poté, až se Královice rozrostou, a to v nové lokalitě pod Řípcem.

Libor Pošta

ŠKOLSKÁ ZAŘÍZENÍ BUDOU VE SMEČNĚ SLOUČENA POD JEDNO ŘEDITELSTVÍ

Na začátku příštího roku 2026 čeká naše město významná změna v oblasti školství. Základní škola a Mateřská škola ve Smečně budou nově sloučeny pod jedno ředitelství. Rozhodnutí, o kterém se v posledních měsících intenzivně jednalo, není jen naplněním zákonných povinností, ale také krokem, který má přinést lepší podmínky pro děti, pedagogy i všechny zaměstnance.

Povinnost, která nám dává smysl

Novelizace školského zákona ukládá obcím sledovat počty dětí v jednotlivých zařízeních a v případě, že klesnou pod stanovenou hranici, je povinen zřizovatel do tří let přijmout nápravná opatření. Jedním z nich je právě sloučení školských zařízení. Ve Smečně nechceme čekat, až nás k tomuto kroku donutí okolnosti. Přistupujeme k němu s předstihem – nejen proto, abychom dostali zákonu, ale hlavně proto, že v něm vidíme významné přínosy a potenciál dalšího rozvoje.

Jedno ředitelství znamená transparentnější investice, lepší kontrolu, jasnější vedení a rychlejší rozhodování. Děti z mateřské školy budou moci přirozeně navázat na program v základní škole a rodiče získají jistotu, že vzdělávací cesta jejich dětí bude od začátku promyšleně provázána. Sloučení navíc umožní efektivnější hospodaření s financemi, sdílení prostor a vybavení, sdílené personální kapacity a jednodušší organizaci společných kulturních či sportovních akcí.

Kontinuita vedení školy

Velkou roli v celém procesu hraje také osobní rozhodnutí

paní ředitelky základní školy, Ing. Lenky Bechyňské. Ta nás jako zřizovatele s dostatečným předstihem informovala, že by z rodinných důvodů ráda v dohledné době ukončila své působení ve funkci. Přístup paní ředitelky oceňuji, protože nám umožnil připravovat změny s klidem a rozvahou. Zároveň chci všechny ujistit, že školu

Tuto základní školu a i další školská zařízení ve Smečně bude od příštího roku spravovat jeden ředitel, či ředitelka.

FOOTLIBOR POŠTA

povede dál až do chvíle, kdy bude z výběrového řízení vybrán nový ředitel, který získá naši důvěru.

Změna financování nepedagogických pracovníků

S novelami zákonů přichází i další povinnost: od nového roku přejde financování nepedagogických pracovníků – tedy školníků, uklízeček či ku-

chařek, přímo pod město. Tato změna má být kompenzována navýšením tzv. rozpočtového určení daní (RUD), tedy systémem, kterým stát přerozděluje daňové příjmy mezi obce. Přesná výše prostředků ale zatím není jasná. Proto chci dát svou jasnou garanci: **nedopustíme, aby od nového roku došlo ke snížení jejich příjmů.** Tito lidé jsou pro chod škol naprosto nepostradatelní a jejich práce si vážíme.

Poděkování a nové výzvy

Dovolte mi vyjádřit poděkování paní ředitelce Lence Bechyňské. Přebírala školu v nelehkém stavu, s klesajícím počtem dětí a dokázala ji spolu se svými kolegy nejen rychle stabilizovat, ale především posunout na úroveň, na kterou můžeme být právem hrdí. Poděkování patří ale všem – pedagogům, vychovatelům, asistentům, technickému personálu a všem dalším z provozů, bez kterých by to zkrátka nešlo. Bez jejich práce bychom tak dobrých výsledků nikdy nedosáhli.

Většinu zákonných požadavků pro tento právní akt, ale i technické kroky budoucího spojení máme připravené. Zastupitelstvo města na svém posledním zasedání jednomyslně schválilo novou zřizovací

listinu, která je základem celého složitějšího procesu. Nyní probíhají přípravy na vyhlášení výběrového řízení na nového ředitele sloučeného zařízení. Výběr považujeme za naprosto klíčový, protože na kvalitě vedení a spolupráci bude stát úspěch celé změny. Hledáme osobnost, která spojí manažerské schopnosti s vizí moderního vzdělávání a dokáže motivovat tým pedagogů i zaměstnanců. Uvolní se tak ruce stávajícím vedení všech zařízení, které se budou moci věnovat procesu a řízení pedagogické činnosti a ušetří čas a síly při řešení jiných problematik, které jim berou čas i energii. Tuto práci převzme post ředitele/ředitelky.

Děti z okolních obcí

Velké poděkování patří také okolním obcím, které se finančně spolupodílejí za děti, které od nich docházejí do našich škol. Těmto obcím díky takové spolupráci pomáháme naplnit dikci školského zákona, který ukládá povinnost zajistit základní vzdělávání i obcím bez vlastní školy. Díky této spolupráci se nám zároveň daří u příslušných úřadů obhájit i zachovávat využití s maximální možnou kapacitou našich zařízení. Obce se na provozu škol spolupodílejí prostřednictvím příspěvků „pouze“ na tzv. neinvestiční, tedy provozní náklady. Ty investiční hradíme v plném rozsahu z rozpočtu města my. Tyto provozní náklady se každoročně sečtou a spravedlivě rozpočítají podle počtu dětí ze Smečna i z jednotlivých obcí.

Je třeba zdůraznit, že příspěvky ze zmíněného RUD, tedy rozpočtového určení daní, zdaleka nepokryjí veškeré výdaje na provoz škol. Nyní se ukáže, v jakém navýšení RUD stát zohlední i převod nepedagogických pracovníků na nás. Právě díky odpovědnému přístupu našich sousedních obcí se nám daří nejen udržovat vysokou kvalitu vzdělávání, ale také nabízet maximální počet míst – ať už v plně vybaveném odloučeném pracovišti mateřské školy, nebo v budově základní školy u zámku, která je kapacitně nad rámec potřeb samotného Smečna, avšak nezbytná pro zajištění míst i pro děti z okolních obcí.

Budoucnost, na kterou se můžeme těšit

Sloučení základní a mateřské školy není jen administrativní krok. Je to promyšlený krok směrem k budoucnosti. Věřím, že přinese stabilitu, efektivitu a lepší podmínky pro děti, jejich rodiče i všechny zaměstnance.

Naše školská zařízení jsou jednou z vlajkových lodí našeho města a také nedílnou součástí života v něm. Jako starosta jsem hrdý, že je můžeme rozvíjet a posouvat dál. Jako občan jsem hrdý, že obě mé děti prošly i procházejí školami ve Smečně. A věřím, že až se 1. ledna 2026 spojí pod jedno vedení, bude to začátek nové etapy, která bude ku prospěchu nejen dnešním dětem, ale i generacím, které přijdou po nich a po nás.

Tomáš Burda, starosta města

ŘEŠENÍ NOVÉ KANALIZACE MUSÍ BÝT TECHNICKY PRAKTEČNÉ A FINANČNĚ ÚNOSNÉ

V minulém vydání Slánských listů jsme psali o plánu starostky obce Klobuky, paní Soni Ottové, zhotovit tlakovou kanalizaci jak v Klobukách, tak i ve všech místních částech obce – v Čeradčích, Kobylníkách, Kokovicích a Pálečku, a centrální ČOV vystavět přímo v Klobukách. Po vydání předchozího vydání Slánských listů jsem byl informován o tom, že v obci vznikla jakási petice, jejíž tvůrci tlakovou kanalizaci odmítají a staví se za kanalizaci spádovou, či gravitační. Proto jsem paní starostku znovu oslovil, aby se nejen k této petici vyjádřila:

● Jak nahlížíte na to, že někteří občané Klobuk Váš záměr – postavit v Klobukách a ve všech místních částech obce tlakovou kanalizaci, odmítají a prosazují kanalizaci spádovou, a co si myslíte o k těmto účelům vzniklé petici?

Chápu, že stavba kanalizace je zásadním rozhodnutím, které se dotýká všech občanů obce, a proto vyvolává různá

názory. Je přirozené, že část obyvatel preferuje spádovou kanalizaci, protože ji považuje za tradičnější a v dlouhodobém horizontu méně náročnou na provoz.

Na druhé straně je nutné vycházet z odborných podkladů, geologických a technických podmínek jednotlivých místních částí. Tlaková kanalizace byla zvolena na základě doporučení projektantů a vodo-

podářských specialistů jako řešení, které je v našich podmínkách realizovatelné, finančně dostupné a zároveň umožní splnit přísné normy a požadavky na ochranu životního prostředí.

Petici občanů vnímáme jako legitimní nástroj vyjádření jejich stanoviska. Vážíme si toho, že lidé o věci aktivně přemýšlejí a chtějí se podílet na rozhodování. Petici bereme vážně a projednali jsme ji v rámci zastupitelstva. Zároveň usilujeme o to, aby měli občané k dispozici všechny informace – tedy srovnání výhod a nevýhod obou variant, jejich finančních dopadů a dlouhodobé udržitelnosti. Také proto jsme uspořádali setkání občanů se stávajícími provozovateli obdobných zařízení a odborníky na tlakovou kanalizaci, kteří odpovídali na jejich dotazy. Nutno podotknout, že tuto petici podepsali občané ještě před tímto setkáním a je s podivem, že ji podepsali i ti, kteří už v původně plánované výstavbě kanalizace měli naprojektovanou tlakovou, neboť jiné řešení nepřipouští fyzikální zákony. Petici podepsalo 22% občanů a zastupitelstvo obce ji vzalo na vědomí s tím, že v daném čase již není možné vzhledem k vynaloženým finančním prostředkům a technickému řešení odkanalizování Klobuk změ-

nit způsob koncepce kanalizace obce Klobuky.

Naším cílem je hledat řešení, které bude technicky proveditelné, finančně únosné, bude řešit

● Pro tlakovou kanalizaci jste se rozhodla zřejmě proto, že spádové poměry pro výstavbu gravitační kanalizace jsou jak v Klobukách,

Starosta Klobuk Soňa Ottová: „Před stavbou nové ČOV je nutné vycházet z odborných podkladů, geologických a technických podmínek všech místních částí.“

Zde, při vjezdu do Klobuk z Kobylník, by měla stát centrální ČOV pro Klobuky a všechny místní části obce.

FOTO: LIBOR POŠTA

odkanalizování všech místních částí obce (ne jen některých) a přijatelné pro občany obce.

● Za jakých podmínek či okolností by byla tato petice pro obec závazná?

Obec je povinna se petici zabývat, tedy přijmout ji, projednat a odpovědět. Není povinna se jejím obsahem řídit – rozhodování zůstává na zastupitelstvu obce. Petice tedy není závazná v tom smyslu, že by zastupitelstvo muselo rozhodnout tak, jak požadují podepsaní občané.

tak ve všech místních částech obce dosti nepříznivé, či přímo nevyhovující. Jsou ještě jiné důvody pro to, aby byla postavena kanalizace tlaková?

Ano, kromě nepříznivých spádových poměrů, které by gravitační kanalizaci značně prodražily nebo i znemožnily, je několik dalších důvodů, proč se obce rozhodují pro kanalizaci tlakovou: Nižší náklady na výstavbu – není nutné provádět hluboké výkopy a pokládat

Dokončení na straně 12

ZLONIČTÍ HASIČI BUDOU ZANEDLOUHO DISPONOVAT NOVÝM ZÁSAHOVÝM VOZIDLEM

Hasiči ze zásahové jednotky SDH Zlonice patří k nejvytříbenějším jednotkám v okrese. K tomu, aby zvládali i náročné zásahy, musejí mít odpovídající vybavení. I o tom jsem se bavil s velitelem zásahové jednotky SDH Zlobice, panem Ladislavem Jiráskem.

● Vedení městyse Zlonice se snaží, abyste měli vše, co je pro vaši zásahovou činnost nutné, či potřebné. Jak to vnímáte, pane veliteli?

Vnímám to velice kladně, podpora ze strany vedení městyse je na velmi dobré úrovni. Poslední naší novinkou, kterou jsme za přispění městyse pořídili, je akumulátorové vyprošťovací zařízení Holmatro. Skvělé jsou i 4 kusy protichemických obleků.

● Kterí hasiči se výjezdů zúčastňují skoro pokaždé a z Vašeho pohledu jsou nepostradatelní?

Všichni hasiči jsou nepostradatelní, bez nich by to nešlo, ale nejvíce výjezdů má Jirásek, Imbr, Bělský, Rechterik, Wintřák, Dryák, Sklenička a Macháček.

● Který zásah byste v letošním roce vyhodnotil jako nejnáročnější, či nejtěžší?

Já bych nějaký zásah nestavěl výš, než ty ostatní. Všechny zásahy jsou svým způsobem náročné.

● Jako jedni z mála dobrovolných hasičů v okrese vyjíždíte také k dopravním nehodám, a já si myslím, že tyto zásahy vyžadují jak značnou

psychickou odolnost zasahujících hasičů, tak i nějaké další, nadstandardní vybavení. Disponujete jím?

V našem okrese k dopravním nehodám vyjíždějí tři jednotky dobrovolných hasičů, z nichž ta naše má nejvíce výjezdů. Co se týče vybavení pro tyto zásahy,

tak to bylo již zmíněno v mojí první odpovědi.

● Doslechl jsem se, že v dohledné době budete vybaveni také moderním zásahovým vozidlem. Co je na tom pravdy?

Ano, je objednáno vozidlo CAS 20 Tatra Force 3, které na-

hradí naše vozidlo CAS 24 Ter-no. Je to vozidlo, které zvládá všechny druhy zásahů.

● Vedení městyse nevyužilo žádné dotační výzvy na pořízení tohoto vozidla. Z jakého důvodu?

Abychom mohli vozidlo nechat postavít podle našich představ, což u dotační výzvy nejde.

● Nejen požární ochranu zabezpečujete i pro obce v okolí, a doposud jste tak činili takřka „za hubičku“. Ted' se to ale změnilo. Jak?

Cenu jsme upravili v přepočtu na jednoho obyvatele Zlonic, a tuto cenu vypočítáváme podle počtu obyvatel obcí, kterým máme požární ochranu zabezpečovat.

Nové vozidlo zlonických hasičů by mělo zvládat všechny druhy, či typy zásahů.

FOTO: LIBOR POŠTA

VEŠKERÝ ODPAD CHTĚJÍ VE ZLONICÍCH SVÁŽET VLASTNÍM POPELÁŘSKÝM VOZEM

Vedení městyse Zlonice se rozhodlo výrazně „sáhnout“ do stávajícího systému odpadového hospodářství. Více mi k tomu řekl místostarosta Zlonice Zdeněk Imbr.

Co vedení městyse vedlo k tomu, že své odpadové hospodářství zcela „překopává“? „K výrazným změnám v našem systému odpadového hospodářství jsme přistoupili proto, že stávající způsob likvidace odpadů byl již finančně neúnosný, a to jak pro městys, tak i jeho občany. Pokud bychom do toho nešli, poplatky za svoz, či likvidaci odpadů by se každoročně navyšovaly, a za pár let by to pro městys i jeho občany byla naprostá katastrofa,“ sdělil mně Z. Imbr v úvodu našeho rozhovoru.

K jakému řešení v Radě městyse Zlonice tudíž dospěli? „Do nedávné doby nám svoz, či likvidaci komunálního odpadu zajišťovala smluvní firma, a my jsme se rozhodli, že od určitého okamžiku toto zvládneme sami, čímž městysi a jeho občanům uspoříme

nemálo peněz. Prvním a určitě tím nejdůležitějším krokem bylo pořízení no-

Místostarosta Zlonice Zdeněk Imbr: „Nový popelářský vůz bude zatím svážet jen tříděný odpad.“

vého vozu na svoz odpadů. Ten starý k tomuto účelu již nevyhovoval. Oslovlili jsme několik výrobců těchto vozidel, a nejlépe nám z toho vyšla firma z Brandýsa nad Labem, od které jsme zakoupili vůz značky Renault.

Již proběhlo zaškolení řidičů a obsluhy nového popelářského vozu, a nyní již vozidlo využíváme ke svozu tříděného odpadu. Ke svozu i komunálního odpadu ho začneme využívat zhruba za 1 rok, až po určitém zkušebním provozu,“ prozradil mně dále místostarosta Zlonice.

Ke svozu veškerého odpadu vlastními prostředky musí mít městys také kvalitní software. Již ho mají ve Zlonicích k dispozici? K tomu mně Zdeněk Imbr řekl následující: „Nyní jsme v kontaktu se společností, která pro nás vyvíjí nový software. Vše bude postaveno na vážném systému, který bude pro občany přehlednější a řekl bych i spravedlivější, než ten stávající. Občané zaplatí jen takové množství odpadu, které opravdu vyprodukují. Teď je to tak, že občané za likvidaci odpadů platí 1000 Kč za osobu a rok, nově budou v každém domě či čísle popisném platit za naváženou hmotnost vyprodukovaného odpadu.

Co se týče popelnic, tak to zůstane tak, jak to je. Akorát plechové popelnice budou nahrazeny plastovými a všechny budou očipovány. Náš nový popelářský vůz je vybaven kamerovým systémem, a bude se snímat jak čip, tak i okolí domu. Aby byla i určitá kontrola toho, jak probíhá nakládka odpadu. Aby se tím minimalizovalo třeba poškození dané popelnice obsluhou vozu. A vše bude evidováno na centrálním počítači, obsluhovaném zaměstnancem úřadu.“

Dle zákona musí každá obec provozovat sběrný dvůr, či sběrné místo. Za jakých podmínek ho budou nyní provozovat ve Zlonicích? „Náš sběrný dvůr, který je otevřený několik dní v týdnu, se nalézá u Břešťan. Toto místo zatím nemá žádnou adresu ani číslo popisné, což v současné době řeší pan starosta. A protože s provozováním sběrného dvora máme nemalé problémy – odpad nám tam vozí i lidé, kteří nemají trvalé bydliště ve Zlonicích nebo v místních částech městyse, tak jsme se rozhodli, že každý, kdo přiveze na náš sběrný dvůr nějaký odpad, třeba velkoobjemový, bude muset prokázat svou totožnost, dále to, že má zaplacenou částku za svoz odpadů, a bude mít stanovený i nějaký váhový limit,“ sdělil mně na závěr místostarosta Zlonice.

Libor Pošta

Městys Zlonice zakoupil nový popelářský vůz.

FOTOGRAFIE MĚSTYS ZLONICE

Z pověření Českého nohejbalového svazu pořádá TJ Sokol Slaný

MISTROVSTVÍ ČR JEDNOTLIVCŮ V NOHEJBALU

15. 11. 2025
9–18 h | VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ
Sportovní hala Háje, Václava Mouchy 2045, Slaný
nohejbalslany.cz

ŘEŠENÍ NOVÉ KANALIZACE MUSÍ BÝT TECHNICKY PRAKTEKTELNÉ A FINANČNĚ ÚNOSNÉ

Dokončení ze strany 11

potrubí ve velkých hloubkách, což šetří finance i čas. Menší zásah do obce – výkopové práce jsou méně rozsáhlé, takže se sníží dopad na komunikace, inženýrské sítě a soukromé pozemky. Flexibilita trasování – tlaková kanalizace umožňuje vést potrubí i přes místa, kde by gravitační řešení nebylo možné. Menší zátěž pro životní prostředí – snižuje se riziko netěsností, a tím i znečištění podzemních vod. Možnost napojení i odlehlejších objektů – tlaková kanalizace umožňuje připojit i samostatně stojící domy nebo celé menší místní části, které by bylo ke spádové kanalizaci obtížné a drahé připojit. Moderní technologie – čerpací jednotky jsou dnes spolehlivé a mají dlouhou životnost, servis je dostupný a případné závady lze lokalizovat poměrně rychle.

● Velkou oporou, a to nejen při přípravě tohoto velkého projektu, je Váš předchůdce na postu starosty obce, pan Vladimír Procházka. Jak důležitá je pro Vás jeho podpora a práce, kterou pro obec stále vykonává?

Podpora pana Vladimíra Procházky byla pro mě vždy velmi důležitá, a vždy byl mojí velkou oporou. On zná naši obec lépe, než kdokoli jiný a díky svým zkušenostem mi dokázal poradit v situacích, které byly pro mě nové. Moc si vážím toho, že i po skončení svého funkčního období měl a stále má zájem dál pro obec pracovat a pomáhat. Jeho ochota podělit se o zkušenosti byla pro mě nejen velkou pomocí, ale i potvrzením, že naše práce má smysl. Upřímně řečeno – bez něj by to bylo, obzvláště na začátku, mnohem těžší.

Libor Pošta

Jeřáby ze Slaného pomáhají ve spalovnách i při výrobě sušáků na prádlo

V Konecranes and Demag se vyrobí ročně stovky jeřábů

Každý jeřáb, kterých opouští brány závodu ve Slaném, má svůj vlastní příběh. Není to jen kus železa určený ke zdvihání břemen. Velikost jeřábu, jeho nosnost, speciální lakování a úprava nebo vybavení moderními funkcemi jsou vždy unikátní podle toho, kde bude pracovat.

A životní osudy jeřábů jsou vsutku pestré. Některé z nich přenášejí obrovská a těžká břemena v ocelárnách, jiné pomáhají při hodinářské práci, jakou je montáž lodních motorů. Speciální vybavení potřebují jeřáby určené do spaloven

k manipulaci s odpadem nebo fungující ve výbušném prostředí chemických závodů. A úplně jinak vypadají jeřáby pro obsluhu vstříkolisů třeba při výrobě mopů a sušáků na prádlo. Každý rok vznikne ve Slaném na tisíc

Zcela odlišnou konstrukci a výbavu musí mít jeřáb určený pro montáž automobilů.

Tento jeřáb se připravuje na pomoc při ražbě tunelů v Brennerském průsmyku.

takových unikátních kousků. Malých i velkých. Největší stroj, který se zde zrodil, měřil 108 metrů! Dnes

pracuje v hale na výrobu Airbusů v Hamburku. Na samém počátku je to opravdu kus železa.

kterému ale pracovníci Konecranes and Demag postupně dají potřebný tvar a vdechnou život. Díky šikovnosti a zkušenostem zdejších zaměstnanců mají jeřáby ze Slaného pověst vysoké kvality. A to i v rámci celosvětového koncernu Konecranes, pod který slánský závod patří. Vždyť výroba jeřábů má v královském městě Slaný tradici již od 70. let minulého století.

KONECRANES

Když je jeřáb hotov, musí být přepraven na své pracovní místo. A doprava bývá obzvlášť v případě velkých zařízení oříškem. Jeřáby tak zažily cestu do jeskyně, stoupání do výšky 2 000 metrů nad mořem i přepravu lanovkou. Ale ani doručením na místo příběh jeřábu pro lidi z Konecranes nekončí. Zákazníkům se věnuje 70 členů servisního týmu, který se o prodané jeřáby stará po celou dobu jejich životnosti. V závodech ve Slaném dnes pracuje přes 230 zaměstnanců.

www.konecranes.cz

V provozu papírenské výroby musí mít jeřáb speciální úpravu pro práci v extrémně náročném prostředí.

Jeřáby se speciálními drapáky skládají, třídí a míchají odpad a dopravují ho do spalovny.

VÝZNAMNÉ VÝROČÍ

Dne 6. prosince si připomínáme výročí úmrtí významné osobnosti našeho města, pražského knihtiskaře Jana Rokyty. Tiskárnu ve Slaném zakoupil v roce 1876. Jeho tiskárna zahájila svou činnost původně v domě čp. 91 v Husově ulici ve Slaném.

Narodil se v roce 1843 ve Mělníku. Knihotiskařem se vyučil v Praze, v tiskárně „U Černé růže“ na Příkopě. Později působil v tiskárnách Národních listů, odkud pak přišel do Slaného.

Během let byla Rokytova tiskárna několikrát přestěhována. Jejím posledním sídlem ve Slaném byla od roku 1890 dvorní zástavba domu čp. 163 v Třebízského ulici, v tehdejší hostinci „U Zdeňků“. Roku 1893 Rokyta svůj slánský závod přenesl do Prahy, kam se i s rodinou odstěhoval. Zde také 6. prosince 1905 zemřel.

Aleš Maxima

NA SLÁNSKU PŘED 150 LETY

Padl pod koně

Ve čtvrtek navečer popojížděl vozka ze Studeněvsi se saněmi po slánském náměstí, čekající na lékaře, kterého měl odvést k nemocnému do Studeněvsi. Když se otáčel, připlel se ke koním čtyřletý hošík, který uklouzl a upadl pod koně. Vozka, spatřiv to, prudce zatáhl za otěže; koně chlapce opatrně překročili a ihned se zastavili, takže dítě vyvázlo bez úhony.

Nalezená mrtvola

Dne 11. t. m. odpoledne byla nalezena mrtvola neznámé ženy na cestě mezi Hobšovicemi a Dolínem. Žena mohla být asi šedesátiletá. Byla prostě oblečena, u sebe měla jen nůši s několika brambory. V kapse nalezeno 15 krejcarů a tři půlkrejčary, dále tabatěrka z březového dřeva. Neznámá byla střední postavy, měla krátké kaštanové vlasy.

První mrazík

První letošní mrazík překvapil ve čtvrtek dne. Již v úterý a ve středu byly dny velmi jasné, zatímco celý říjen byl sychravý, mlhavý a deštivý. Ve čtvrtek ráno byla již okna zamrzlá a kaluže, rybníky i vodní nádrže pokryty tenkou vrstvou ledu.

Dary Občanské záložny

Občanská záložna ve Slaném věnovala spolku „Libuše“ ve Slaném na oblečení chudé školní mládeže 150 zlatých. Dále poskytla příspěvky místním školním radám – ve Smečně 25 zlatých na obuv pro chudé žáky, v Pcherách 25 zlatých, ve Zlonicích 25 zlatých a ve Studeněvsi rovněž 25 zlatých.

Zdroj: Svobodný občan: Časopis věnovaný lidu našemu. V Slaném: Fr. Neubert, 1875/č. 45–52

VČERA A DNES

Křížovatce ulic Palackého, Lázeňská a Nosačická dodnes dominuje výrazný rohový dům, který většina obyvatel zná pod tradičním názvem „U pěti komínů“. Ulice vedoucí na Hlaváčkovo náměstí se až do roku 1930 nazývala Klášterní a na místě dnešního domu čp. 216 stála už v 16. století kovárna s kolárnou. Během třicetileté války však celé stavení lehlo popelem. Na jeho místě byl později vybudován nový rohový dům. Roku 1878 je zde jako první hostinská uvedena Anna Eliška Tvrdková. O čtrnáct let později dům s hostincem koupili Čeněk a Anna Smetanovi, kteří podnik významně rozvinuli. Právě za jejich působení se hostinec stal všeobecně známým pod názvem U pěti komínů. Historie hostince se uzavřela po roce 1989. V roce 1992 byl provoz definitivně zrušen a v jeho prostorách vznikla prodejna textilu a oděvních doplňků. Od 1. září 1993 pak v domě sídlí knihkupectví a papírnictví.

Aleš Maxima

ZE SOUKROMÉHO ARCHIVU ALEŠE MAXIMA
FOTO ALEŠE MAXIMA

VYŠLO POSLEDNÍ ČÍSLO SLÁNSKÝCH LISTŮ, NA INTERNETU VŠAK BUDOU VYCHÁZET DÁL

Slánské listy po 33 letech končí. Za těch několik dekád vyšlo 624 čísel plus řada mimořádných vydání. Naši redaktori za tu dobu napsali tisíce článků, z nichž velkou část naleznete v archívu na našem webu slanskelisty.cz, kam ve funkci šéfredaktora přechází z tištěných Slánských listů Aleš Maxima. Na tomto serveru oživíme aktuální zpravodajství a budete se moci, krom jiného, těšit i na články z historie či dosavadní rubriky. Budeme postupně doplňovat i archív.

A jak vzpomínají na Slánské listy ti, kteří je pro Vás vytvářeli? To si můžete dozvědět níže, ke každé vzpomínce jsme přidali fotografii z doby, když k nám nastupovali (foto Marka Zouzalíka je ze současnosti).

Jiří Červenka,
vydavatel

Ve vydavatelství Gelton za těch uplynulých 35 let vznikla celá řada zajímavých a ojedinělých projektů a Slánské listy patří mezi ty, na které nikdy nezapomenu a na které budu až do smrti hrdý. Nejenže díky nim jsem se setkal s množstvím zajímavých a známých osobností, ale asi nejvíce budu vzpomínat

na lidi, které jsem si vybral, aby spolu se mnou vytvářeli noviny pro slánský region. A dnes mohu říci, že jsem měl šťastnou ruku. Až na pár výjimek se jednalo o skvělé lidi, kteří pro Slánské listy dýchali a snažili se, aby odváděli, co nejlepší práci.

V první řadě musím zmínit šéfredaktora tohoto listu, Libora Poštu. S ním jsem se poznal, ještě když jsme spolu pracovali v JZD Revničov. Když se zemědělské družstvo rozpadlo, tak jsme se rozešli, abychom se po roce opět sešli s tím, že jsem mu navrhl spolupráci na vydávání novin. Již v té době jsme se znali tak dokonale, že jsme oba věřili, že se nám nejen podaří uvést vydavatelství Gelton v život, ale že spolu vydržíme spolupracovat hodně dlouho. A toto vydavatelství, krom jiného, spolu dodnes táhneme. Během té dlouhé doby jsme vydávali 15 novinových titulů, kterým kralovaly právě Slánské listy.

Rozjezd Slánských listů nebyl vůbec jednoduchý. Jeden z největších důků patří zakládajícím redaktorům – Liborovi Dobne-

rovi a Karlu Vidimskému, kteří spolu s Pepíkem Chodorou objížďali region a začali vytvářet textový a fotografický obsah Slánských listů. I oni byli členy redakce až do posledka

Stará redakce Slánských listů o jedné místnosti, která sloužila do roku 1994.

(Karel až do své smrti v minulém roce).

Hodně pro Slánské listy znamenal již od počátku kreslíř a ilustrátor Luděk Schneider, který dával svými typickými postavičkami Slánským listům veselou tvář. Zdatně mu v tom sekundoval Honza Fanta. Pan Jiří Popovič byl pro nás zase studnicí zajímavých starých slánských pohledů, pan Václav Jirkovský po celou dobu pro naše čtenáře zhotovoval zábavné křížovky, a pánové Pavel Vychodil a Jiří Jaroch obohacovali Slánské listy svými zajímavými fotografiemi. Musím však zmínit i ostatní zakládající redakto-

ry – Jaroslava Zimolu a Marka Oleniče, ten však s námi spolupracoval jen krátce.

Sekretářkou tehdy byla Leona Šimková (Sousedová), která se později stala mou asistent-

ti ve Slánských listech později zužitkovat ve svých budoucích profesích. Katka se stala přední redaktorkou Kladenského deníku a Marek předsedou Syndikátu novinářů Prahy a Středočeského kraje.

V tomto čase již byli členy redakce také Ladislav Ježek (sport), Antonín Šikýř (zpravodajství) a Vladimír Rogl (rozhovory se zajímavými lidmi), který byl naším dlouholetým redaktorem, dokud se neodstěhoval s manželkou na Moravu. V roce 2005 se stal hlavním redaktorem Sláva Pilík, který zde působil po dobu deseti let.

Od roku 2013, když jsme museli reagovat na vývoj na mediálním trhu, začaly Slánské listy vycházet zdarma. Ani tehdy jsme se však nevzdali nekomerčního obsahu, ať se to týkalo zpravodajství, historie či společenského servisu. Nejvýraznější posilou se před dvě-

kou, texty graficky upravovala Monika Zaspalová a funkci vedoucí výroby novin vykonávala Jitka Možkovská.

Po pár měsících naši redakci posílil z bývalých okresních novin zkušený redaktor Zdeněk Tvrděk, kterého jsem považoval za takového svého tátu. Byla to stará škola – spolehlivý, zodpovědný, vždy loajální a šikovný novinář, který ve Slánských listech nechal své srdce.

Ještě v tomto prvním ročníku k nám nastoupil Honza Šicha, který významným způsobem v našem listu pozdvihl zpravodajství svým neotřelým podáním. Skvěle ho v tomto svými postřehy doplňoval právě redaktor Zdeněk Tvrděk, a také Dana

Košťalová, Ludmila Koulová, Drahomila Radoměřská, Aleona Škuthanová, Hana Tichá a řada dalších.

Již v následujícím roce začala ve Slánských listech vycházet příloha PLUS, jejímiž redaktory se staly Olga Fikrlová, Zdeněk Kuchyňka, Martin Soukup, Dita Tatičová, Věra Kalíková, Jaroslav Vykouk, Josef Řezníček a fotografové Jaroslav Vyšín a Oldřich Jeřábek.

Na přelomu starého a nového milénia nastoupila do redakce mladá krev – Kateřina Husárová a Marek Zouzalík, oba dokázali získané zkušenos-

Legendární hokejista a trenér Ivan Hlinka se v roce 1993 s reprezentativním výběrem připravoval na nadcházející mistrovství světa ve slánské sportovní hale. Informace ze Slánského čerpal ze Slánských listů.

FOTO: F. TRÁČEK

Původní redakce Slánských listů z prosince 1993. Dolní řada zleva: Ludmila Koulová, Jitka Možkovská, Leona Šimková (Sousedová), Jiří Červenka, Monika Zaspalová, Olga Pokorná. Horní řada zleva: Josef Chodora, Petr Kchimmel, Jaroslav Zimola, Libor Pošta, Jan Fanta, Jan Šicha, Libor Dobner a Karel Vidimský.

ma lety stal Aleš Maxima, kterého jsem nyní jmenoval šéfredaktorem internetových Slánských listů.

Závěrem bych chtěl poděkovat všem našim čtenářům, zaměstnancům vydavatelství, redaktorům, fotografům, dopisovatelům, inzerentům, představitelům měst a obcí, kteří s námi dlouhá léta spolupracovali, a dalším lidem, kteří našim novinám vycházeli vstříc. Bez nich by Slánské listy nemohly existovat a nikdy by nespátily světlo světa. A my budeme jen tiše doufat, že se od nás neodkloní ani v digitální éře.

**Libor Pošta,
šéfredaktor**

Jak jsem se k těm novinám a Slánským listům vůbec dostal? V roce 1991 mně kolega z předešlého zaměstnání, Jiří Červenka, oznámil, že začne vytvářet svojí první tiskovinu – Novostrašecké listy, a poprosil mě o jakoukoliv pomoc,

Novinář Jiří Červenka zpovídal v květnu 1993 předsedu ČSSD Miloše Zemana.

či spolupráci. Zprvu jsem tvořil anketu, nějaké další články, a věnoval se i rozvozu novin. První články byly spíše odborné, pojednávali třeba o škodlivých látkách a na výsypce dolu u Rynholce, a po dalších podobných „pokusech“ mě pan Červenka důrazně upozornil na to, že takové články nikdo nečte a že bych se měl spíše věnovat investigativní novinářině. Ale v tu dobu jsem ještě nevěděl, co má pan vydavatel na mysli.

Přesto jsem nějaké řekněme razantnější články napsal, a po několika vydáních Novostrašeckých listů zjistil, že takto zpracované články lidé skutečně čtou – dost lidí mě poplácávalo po ramenou a ještě víc nahánělo po Strašecí, a křičelo, že dostanu přes držku.

A pak jednoho dne, kdy jsem ve vydavatelství pracoval již na plný úvazek, přišel pan Červenka s tím, že budeme vydávat i Slánské listy a že ode mě očekává i nějaké články ze Sláného, kam moje noha doposud nikdy nevkročila.

„Ve Slaném jsem nikdy nebyl, ale snad tam trefím, snad nejméně debil,“ řekl jsem si a poprvé se vydal do Sláného. Po příjezdu do města jsem zjistil, že nedaleko mého bydliště se nalézá docela pěkné město, a z toho, že jsem tady poprvé, jsem měl takový divný až provinilý pocit. A hned poté jsem začal objevovat zcela neznámé ulice a zákoutí města, a stihl udělat i anketu. Aby nové noviny vzbudily co největší pozornost místních obyvatel, zvolil jsem poněkud ostřejší otázku. To mělo za následek, že dva lidé mně vyrazili diktafon z ruky a jeden mě začal dokonce „pronásledovat“. Rychlý úprk před rozlícenými občany jsem ale naštěstí měl dobře natrénován z Nového Strašecí.

hlavní kancelář, se ozýval hu-
rónský řev vydavatele a ambici-
ózní redaktori zběsile prchali
z domu. A já měl pocit, že scho-
dy dolů ani tak nesbíhají, jako
spíše sjíždějí. V pudu sebezá-
chovy se z „krizových“ prostor
snažila rychle dostat i sekretář-
ka, přestože pan vydavatel se na
ni, zřejmě jako na jedinou oso-
bu v kanceláři, vůbec nezlobil,
a spíše ji chválil.

„Nač taková přísnost,“ řekl jsem si tehdy, a hned se zamyslel nad tím, jestli je vydavatel takto přísný i na mě. Mně se zdálo, že je přísný tak akorát, a navíc má se mnou svatou trpělivost. Až o mnoho let později jsem se dozvěděl, že vydavatel byl velmi přísný i na mě, a potvrdila mně to jedna osoba, která s panem Červenkou delší dobu spolupracovala a která jednoho dne musela opustit své místo pro nedostatečné výsledky. Vysvětlení pro to měla jediné, když sdělila vydavateli: „Byl jste na mě málo přísný.“ „A jak jsem měl být na vás přísný?“ pozeptal se pan vydavatel, a dotyčná osoba hned odvětila: „Třeba jako na Libora!“ To bylo pro mě docela šokující sdělení.

Pan vydavatel byl tedy přísný, na všechny, což jsem tenkrát netušil, a i díky jeho vytrvalosti a železným nervům vznikly v té době prakticky bezkonkurenční noviny, a Slánské listy se brzo staly nepostradatelnou tiskovinou mnoha Slaňáků. K tomu, aby Slánské listy mohly po dlouhá léta přinášet zajímavé zprávy z regionu, bylo kromě občasných „zahřmění“ nutné stále něco vymýšlet, takže vydavatel stále nad něčím dupal,

a během 33leté existence Slánských listů vymyslel řadu větších či menších projektů, díky nimž se tyto noviny „dožily“ až těchto dnů. Ale dnes, kdy vydávání klasických papírových novin je ekonomicky velmi nákladné, už nic vymyslet nelze...

**Libor Dobner,
redaktor**

Když jsem se kdysi dávno, po rozhovoru s tehdejším přítelem a kolegou Jaroslavem Zimolou, rozhodl následovat ho do redakce nově založených Slánských listů, nenapadlo mě, kolik let mě do budoucna u Slánských listů čeká.

První číslo vyšlo v únoru 1993 a já jsem od tohoto čísla do dnešního dne, bez výpadku, pro Slánské listy pracoval. Ta práce mě těšila a obrovským způsobem mně vybavila poznatky z historie Slánka na rozloze někdejšího hejtmanství. Mými hlavními spolupracovníky skoro od počátku byli kamarádi – fotograf Karel Vidimský a šofér Josef Chodora. Spolu jsme, díky podpoře vydavatele Jiřího Červenky, projezdili všechny obce někdejšího hejtmanství a okolí, abychom

zdokumentovali jejich současný stav a já mohl sestavit jejich historii. Bylo těch obcí a samot včetně zaniklých na 190. V prvních letech Slánských listů jsme je s Josefem Chodorou a Janem Fantou dokonce sami rozváželi. Fany vozil Slaný a my s Pepíkem region. Kde byl nějaký obchod nebo hostinec, tam jsme naše noviny zaváželi.

Při své novinářské práci jsem poznal celou řadu zajímavých lidí, jak z řad obyvatelstva, tak z naší redakce. Seznámil jsem se s řadou osobností, které mi při mém „bádání“ pomáhaly. Ať už to byli pracovníci muzeí, městských a obecních úřadů, písmáci a kronikáři, sběratelé atd. Velkým pomocníkem při naší práci byl slánský sběratel pohlednic Jiří Popovič. Ve vzpomínkách mi zůstali redaktorští kolegové, kteří už mezi námi nejsou – Zdeněk Tvrdek, Ladislav Ježek, Jan Šícha, Ludmila Koulová a další, se kterými jsem se při své práci sešel a stýkám se s nimi dodnes.

Někdy před dvaceti lety mi vzácný přítel archeolog a muzejník PhDr. Václav Moucha doporučil, abych si udělal bibliografii svých prací s odkazy, kde a kdy jsem je publikoval. Stalo se.

Od září 2019, kdy onemocněl můj „pokrevní bratr“ Karel Vidimský jsem pokračoval také v jeho seriálech. V loňském roce jsem přestal psát články z regionální historie a pro Slánské listy jsem sestavoval pouze společenskou kroniku.

Letošním, listopadovým číslem Slánské listy v papírové formě končí a je to škoda. Ale všechno má svůj čas. Jako člověk – Slaňák – který se po dlouhá léta zabýval zejména regionální historií, musím konstatovat, že naše Slánské listy zůstanou pro současné i budoucí regionalisty zásadním zdrojem historie Sláného a Slánka. Ale zejména, nejen díky reklamním plochám a komerčním článkům, zůstanou vyčerpávajícím pramenem informací o hospodářském, průmyslovém, politickém, kulturním, společenském a sportovním dění v našem regionu v závěru minulého století a v první čtvrtině století jednadvacátého.

S poděkováním panu vydavateli Jiřímu Červenkovvi, šéfredaktoru Liboru Poštovi a všem svým kolegům a spolupracovníkům, se kterými jsem se za těch 33 let trvání Slánských listů sešel.

V roce 1994 jsme již vydávali 12 novinových titulů a vybudovali jsme nové sídlo vydavatelství. Na snímku kancelář vydavatele (rok 2000).

**Vladimír Rogl,
redaktor**

Se Slánskými listy jsem se setkal počátkem devadesátých let a po několika letech mi nabídl pan Červenka i spolupráci. Slaný jsem do té doby znal spíše okrajově, ale teď se naskytla příležitost poznávat toto krásné město, jeho historii i současnost a nahlédnout do osudů řady osobností, které se staly nedílnou součástí Slaného. Co víc by si mohl novinář přát.

Od začátku jsem dostal celkem volnou ruku a mohl si témata vlastně vybírat sám. Mou doménou se však staly rozhovory s lidmi, kteří něco uměli, či dokázali. Poznal jsem tak i veterány druhého či třetího odboje, vědce, umělce i podnikatele. Dodnes rád vzpomínám na starostu Ivo Rubíka, Vojtěcha Kočku, Václava Mouchu, Matyldu Klepalovou, Mílu Čapka, Josefa Čermáka a řadu dalších. Díky náčelníku krimi-

A teď jsem své povídání musel „obohatit“ i o aktuální obrázky. Ono se řekne – namíříš foťák, cvakneš a máš to v cajku. Máš-li se ale soustředit na dění, či rozhovor a ještě k tomu pohotově fotit, aby byl obrázek vypovídající a měl přijatelné technické parametry, tak to není jen tak. A najednou máš na krku trapašy, o kterých se ti ani nesnilo.

Při slavnosti významného slánského závodu v Hejtmanském dvoře, kde se předával šek starostovi města, jsem měl poprvé v ruce digitální fotoaparát a stalo se mi to, co je černou mýrou fotoreportérů. Starosta převzal obří šek a odkráčel z pódia, aniž se mi podařilo stisknout spoušť. Po chvíli váhání jsem se osmělil, došel za starostou, který seděl s generálním ředitelem v salonku u kafe, a požádal je o opakování slavnostního aktu. Oba pánové měli naštěstí pro moje trable pochopení a s jistým pobavením mi znovu zapožovali. Jindy zas – při výročí založení jedné školy jsem udělal několik rozhovorů s žáky, pamětníky i kantory a fotil i při vyvrcholení programu, kdy vystoupil též významný krajský činitel. Při focení mi však uniklo, že dotyčný politik měl za hlavou obrovský plakát s nápisem „nejhezčí české prdelky“. Snímek jsem pro reportáž nepoužil – i když by možná čtenáře pobavil víc, než vlastní projev. A perličku nakonec: Bylo to při dnu otevřených dveří v jedné mateřince, kde v koutě učebny seděl houf dětí, který byl doslova k sežrání. Jakmile jsem však na ně zamířil aparát, vystartovala na mne paní učitelka s výkřikem „Mě ne!“ a nastavila dlaně proti objektivu. V tom okamžiku se z hej-

V roce 2000 byla ve Slaném v hotelu Atlas otevřena nová redakce Slánských listů.

nálky kpt. Beznoskovi vznikla série více než stovky příběhů o „hříšných“ našeho regionu.

Těch vzpomínek mám celou řadu, ale, alespoň zpočátku, jsem měl určité problémy s fotografováním. Považoval jsem se vždy jen za amatéra, který fotí dovolenou, děti a Vánoce.

na kuřátek stala smečka divoce řvoucích kojotů s napřaženými ručičkami. Divíte se, že jsem s láskou vzpomínal na jistého Herodese?

A tak jsem si někdy říkal, že nejlépe se fotí koně, protože klidně stojí – i když mají na hřbetě známou celebritu!

**Kateřina
Nič Husárová,
redaktorka**

Moje vzpomínky na Slánské listy? Byla to éra, která ke mně přišla celkem neplánovaně. A protože na náhody nevěřím, vím, že to nebylo náhodou. Po letech v různých profesích a krachu firmy, kde jsem čtyři roky působila, jsem najednou seděla sama v kuchyni s rukama v klíně a přemýšlela, kudy dál.

A tehdy se zjevila moje spolužačka. Otevřela Slánské listy a povídá: „Hele, ty furt někde soutěžíš, píšeš básničky, slohy jsi měla vždycky za jedna – a tady hledají redaktorku.“ Zavrtěla jsem hlavou. „Já? Do novin? Vždyť jsem chemik!“ Usmála se: „Ale žádné zvláštní vzdělání nechťejí. A psát přece umíš!“

A tak mě přemluvila k pohovoru v Novém Strašecí u pana vydavatele Jiřího Červenky. Pamatuji si to dodnes. Stála jsem tam a trochu nejistě řekla: „Ale tady ve Slaném se přece nic neděje. O čem bych měla psát?“ On se jen pousmál: „Milá dámo, kdyby se nic nedělo, nejsou dějiny. Tady se děje věci...“ „A o čem byste chtěla psát?“ zeptal se. „Asi o kultuře,“ odpověděla jsem nesměle. Zasmál se a pravil: „Komu není dáno shůry, ten se sere do kultury.“ A tím byl můj osud zpečetěn.

Prošla jsem si během let novinářiny peklem i rájem. Byla jsem mladá, naivní, ale do práce jsem dávala všechno nadšeně. Dnes už vím, že právě to je klíč k úspěchu – nehnat se za penězi, ale za hlasem srdce.

Začátky ale nebyly snadné. Seděla jsem nad prázdným papírem a zažívala onu „trýzeň první věty“, jak to říkával můj kolega, uznávaný sportovní novinář Ladislav Ježek, který projel se sportovními šampionáty téměř celý svět. Ten byl pro mě velkým vzorem už od dětství – brával nás, spolužačky jeho dcery, na zajímavé akce a já díky němu ochutnala pře-

ba pravý vojenský guláš. Tehdy by mě ani nenapadlo, že se s ním jednou setkám jako kolegyně. O to větší ctí to pro mě později bylo.

Cenné rady jsem dostávala i od dalšího Slaňáka Standy Berkovce, známého novináře a moderátora, se kterým jsem dělala jeden z prvních rozhovorů. Učil mě, že rozhovor není o slovech, ale o naslouchání. A že z každého člověka lze vytěžit to nejlepší, když o to opravdu stojíš.

Všichni v redakci mě učili za pochodu. Od prvních dnů mi vštěpovali, že důležité je koukat kolem sebe – a umět i z obyčejného tématu udělat čtenářsky zajímavý příběh. Začala jsem tedy vyhledávat zajímavé lidi:

Asistentka vydavatele Leona Šimková (Sousedová) v roce 1999 u stojanu s plejádou vydaných čísel Slánských listů.

kutily, výtvarníky, sportovce, dobrovolníky i zahrádkáře. A právě s jedním z nich vznikla historika, na kterou nikdy nezapomenu.

Jednoho dne mi volal pan vydavatel: „Katko, slánský fotograf Jirka Skála hlásí, že se mu na zahrádce objevili „Emzáci z vesmíru“. Jeďte se tam podívat.“ Dorazila jsem do Studenčské ulice – a tam to bylo. Záhonky ohlodané, země plná tlustých oranžových plzáků. Tehdy se totiž i u nás začali masově objevovat plzáci španělští, kteří spásali úrodu ve velkém. Pan Skála, milovník vesmíru, byl přesvědčen, že je sem omylem zavleklá nějaká kosmická mise. A tak vznikl titulek: Emzáci z vesmíru zlikvidovali zahrádkářům úrodu. Nadsázka, samozřejmě – ale čtenáři se bavili a já pochopila, jak funguje novinářský šmrnc.

Většinu reportáží jsem objížděla na kole. Redakční bicykl byl tehdy mým věrným parťákem i osobní posilovnou. Fotografa Karla Vidimského jsem

dostávala jen na důležité akce – jinak jsem si musela vystačit sama se špulkou 36 snímků v mechanickém foťáku. Když někdo na fotce zavřel oči, směla. Film byl drahý a další pokus nebyl. To byla opravdová škola života – tvrdá, ale nesmírně cenná.

Ať už jsem psala o společenském dění nebo o obyčejných lidech, dělala jsem to hlavně srdcem. Protože právě ve Slánských listech jsem potkala ty nejužasnější lidi svého života. Občas jsme se pohádali, občas neshodli, ale vždy nám šlo o jediné – aby noviny byly co nejlepší.

Vzpomínám s vděčností na všechny, kteří mě formovali: Ladislav Ježek, Libor Dobner, Libor Pošta, Honza Šícha, Alenka Škuthanová, Marek Zouzalík, Zdeněk Tvrdek, Drahuška Radoměřská, Honza Fanta a další, kteří se podíleli i na finální podobě novin.

A také na mou pozdější šéfkou z Kladenského deníku, Lídu Koulovou, která stejně jako já začínala právě ve Slánských listech a do jejíž „stáje“ jsem později přestoupila a jsem tam dodnes. Mnozí z těchto lidí, včetně Lídy, už bohužel nejsou mezi námi, ale jejich znalosti, nadhled, humor, lidskost a moudrost zůstávají.

Slánské listy pro mě nebyly jen práce. Byla to pro mě rodina, cesta a škola života. Novinářina je obecně velká dřina, kdy vám hlava stále jede na plné obrátky a pracovní den tak prakticky nikdy nekončí, protože musíte dělat plány na další dny a týdny a mimo to mít vždycky něco v rezervě, kdyby se něco nepovedlo.

Když dnes projíždím městem, které jsem tehdy obcházela s diktafonem a blokem, mám pocit, že slyším ozvěnu všech těch rozhovorů, smíchu i ticha při psaní první věty. Bylo mi ctí být u toho. A navždy bude.

Protože kdo jednou sedl na redakční kolo, ten už z něj zpravidla nikdy nesleze. Kromě toho, že je novinářina opravdová řehole, dává na druhé straně toto povolání člověku obrovskou tvůrčí svobodu a zpravidla si naplní pracovní dne skládáte podle sebe. Pochopitelně chce to velkou sebekázeň, přikovat se k židli, když je potřeba, podobně jako to má spisovatel. Protože, co si sám nevypátráte a nenapišete, to za vás prostě nikdo jiný neudělá. A uzavěření vydání je vždy neúprosná.

Marek Zouzalík,
zástupce šéfredaktora

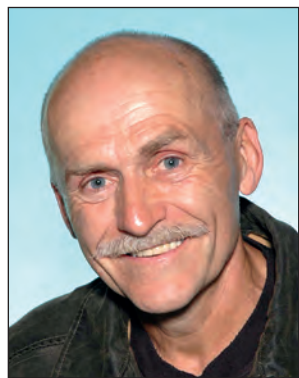
Když jsem byl osloven, abych zavzpomínal na své působení ve funkci zástupce šéfredaktora Slánských listů, musel jsem pátrat hluboko v paměti. Vždyť je to už pár desítek let, kdy jsem poprvé vstoupil do sídla vydavatelství Gelton v Novém Strašecí a poznal své nové kolegy! Dohromady jsme tvořili skvělý tým, složený ze stálých i příležitostných spolupracovníků, kteří tvrdě pracovali na tom, aby naši čtenáři dostávali přesné a pokud možno i aktuální zprávy z dění ve Slaném i přilehlém okolí. Někteří z nich již nejsou mezi námi, a ti další jsou většinou na zaslouženém odpočinku.

S nostalgii vzpomínám na období, kdy se vedení vydavatelství rozhodlo otevřít redakci Slánských listů v prostorách bývalého hotelu Atlas, tak aby redaktoři získali odpovídající zázemí, a čtenáři i inzzerenti možnost snadného kontaktu s redakcí. S úsměvem pak vzpomínám na okamžiky před

otevřením, kdy jsme společně s vydavatelem Slánských listů, Jiřím Červenkou, dodělávali v montérkách vnitřní prostory, montovali nábytek a zapojovali techniku (a pan vydavatel jistě ví proč).

Bohužel, již tehdy bylo znát, že tištěným médiím zvoní hrana. Zvyšující se náklady na provoz i samotný tisk, v kombinaci s tím, že jsme chtěli zachovat pro naše čtenáře Slánské listy zdarma, nás nakonec po čase donutily tyto prostory uzavřít. Nyní došlo i na samotné Slánské listy, které musel vydavatel v posledních letech dotovat z jiných aktivit. Rád bych na tomto místě vyjádřil vyjádřit obdiv a poděkování Jiřímu Červenkově i všem jeho kolegům z Nového Strašecí. Jsou to především oni, kteří mají zásluhu na tom, že Slaný mělo po více než tři desetiletí své místní noviny.

Šéfredaktora on-line vydání Slánských listů, Aleše Maxima, nyní čeká nelehký úkol – udržet a přivést na internet stávající čtenáře, a samozřejmě získat i ty nové. Ať se mu to podaří!

Sláva Pilík, redaktor

Když jsem před sedmi lety dostal od majitele Slánských listů Jiřího Červenky pozvání na oslavy 25. výročí vydávání Slánských listů, byl jsem docela překvapen. Ovšem dlužno říci, že také velmi potěšen. To už jsem ve Slánských listech nepracoval a o to větší ten pocit byl.

Sešlo se nás tehdy přes dvě desítky a já se ve společnosti zakladatelů a skutečných novinářských matadorů cítil přece jen trochu nepatřičně. Mou nervozitu brzy ale setřel právě pan Červenka, když přede všemi těmi protřelými redaktory neskrývaně vyjádřil svůj osobní dík za mou tehdejší práci. Na práci ve Slánských listech vůbec vzpomínám veskrze rád. Měl jsem sice již několikiletou zkušenost jako redaktor jiného týdeníku, ale práce ve SL byla přece jen jiná.

Na 1. máje 1994 novinář Jiří Červenka vedl rozhovor s bývalým mocným a nenáviděným komunistou Miroslavem Štěpánem.

Bavila mne samozřejmě jak rutinní práce stabilních rubrik, až už to byly zprávy z tiskovky starosty, městské policie či městského úřadu, ale ještě více práce v terénu. Slánské listy jsem totiž také rozvázal, a to jak po městě, tak po vesnicích na Slánsku. A právě při těchto „spanilých jždách“ jsem se dostával k mnohým informacím, o kterých bych se patrně jinak vůbec nedozvěděl. A mnohdy to byly skutečné „špeky“, ze kterých se daly často sestavit velice dramatické články.

Vždy mne fascinovalo, že když se v našich novinách objevil nějaký článek o problému ve městě či vesnici, o kterém mi lidé s tím, že nechťejí být jmenováni, řekli, zavolali mi brzy s příslušného úřadu s typickou větou „my to ale měli v plánu, my bychom to bývali byli udělali“ atd. Tehdy jsem si o to více uvědomoval, že naše noviny nejsou jen k informování jejich čtenářů, ale že posunují věci dál, a to právě v případech, kdy místo činů jsou jen výmluvy. To byl pocit!

Dalo by se jistě vyprávět mnohá a na spoustě příkladů ukázat jak jsou noviny silné ve svém dosahu, jak zajímavé lidské osudy redaktor díky této práci pozná, či naopak jak je někdy obtížné poměrně velkou plochu zatím bílých stránek naplnit. To by ale bylo dlouhé vyprávění. Osobně si cením příležitosti, kterou mi Slánské lis-

ty daly, moc si cením toho, že jsem, alespoň doufám, Jiřího Červenku nezklamal. Cením si i toho, že díky průpravě ve Slánských listech jsem byl schopen sepsat i mou jedinou knihu, kterou mi se svým typickým perfekcionismem majitel Jiří Červenka vydal. Děkuji vám, kolegové!

Josef Řezníček,
redaktor

Tak jako mnohé čtenáře i mne trochu zaskočila informace, že klasická podoba Slánských listů letos končí. Svým nepatrným dílkem, jsem se kdysi v začátcích také na těchto novinách, prostřednictvím přílohy Plus, podílel... Jak ubíhal čas, staly se Slánské listy kvalitním a skutečně zajímavým regionálním periodikem. Přestože žiji v Rakovníku, vždy jsem si rád přečetl poutavé články a různé střípky z historie Slaného a okolí, taktéž zasvěcené informace o slánském divadle a také četné rozhovory s místními podnikateli a zajímavými lidmi. Bohužel, všechno hezké jednou končí. Svět se mění a s ním i sdílení informací. Jsem přesvědčen, že si čtenáři, kteří své noviny měli rádi, brzy zvyknou

Redaktorka Kateřina Husárová měla v nové redakci na starosti i styk se čtenáři.

a opět i oblíbí jejich moderního nástupce... Tomu přeji minimálně stejně dlouhá léta života, jako měly staré dobré papírové Slánské listy.

Aleš Maxima,
redaktor

Nevím přesně, v kolika letech jsem přečetl svůj první výtisk SL, ale bylo to jistě krátce poté, co jsem se naučil číst. U nás doma patřily Slánské listy k pravidelně odebíranému periodiku a vedle televizního programu to bylo asi nejčastější čtení v naší rodině.

Dodnes mám v paměti vzpomínku, kdy k nám přišla návštěva a podivovala se nad tím, že malý kluk jako já nesedí u stolu s pohádkovou knihou nebo komiksem, ale čte právě Slánské listy.

V mládí mě nejvíce přitahovala rubrika „Černá kronika“, tedy zprávy o zásazích městské policie. Hned poté jsem listoval na rubriku „Co říkají lidé“ a přiznávám, že jsem se spíše než o obsah zajímal o to, jestli tam není někdo z rodiny nebo známých. A nakonec jsem si nechával „Včera a dnes“, rubriku, která ve mně probudila zájem o historii. Té jsem se pak začal věnovat společně se svým dědou, kterého Slánské listy provázely po celou dobu jejich vydávání. Nevynechal jedině číslo a většinu má dodnes pečlivě archivovanou.

Nadšení pro historii i pravidelné čtení mi vydrželo až do dospělosti. A dá se říci, že Slánské listy mě opravdu provázely celým životem. Staly se mou učebnicí regionální historie i pravidelným okénkem do dění ve městě.

Je pro mě proto obrovským závazkem, ale zároveň i radostí a trochu i splněným snem, že se mohu na Slánských listech podílet, byť nadále jen v jejich elektronické podobě na webových stránkách. Budu se i nadále snažit udržet úroveň, rozsah i různorodost příspěvků tak, jak tomu bylo doposud.

V srpnu 1998 pořídil redaktor Libor Pošta (v podřepu) rozhovor s naším slavným oštěpařem Janem Železným.

**Iveta Tarantová,
grafička**

Pana Červenku znám od roku 1995 a s ním i Slánské listy. Vzpomínám, když jsme ještě Slánské listy dělali v programu Pagemaker. Vzpomínám, když jsme pak přecházeli z Pagemakeru do Indesignu a předělávali všechny inzeráty. Byli jsme v práci kolikrát až do noci a oči měli jak „angorák“. Je to už tak dávno. Zažili jsme s nimi kus života. To, že tištěné Slánské listy po tolika letech končí, je mi moc líto.

**Leona Sousedová
(Šimková),
sekretářka**

Do Vydavatelství Gelton jsem nastoupila jako sekretářka a první zaměstnanec vydava-

telství v roce 1992 a tentýž rok začaly vycházet i Slánské listy. Moc ráda na ty chvíle vzpomínám, byla to práce v moc hezkém kolektivu a každý vlastně dělal všechno v jedné jediné kanceláři. Měla jsem možnost sledovat a být u pohovorů budoucích slánských redaktorů. Později již jako asistentka vydavatele, když bylo vydavatelství přestěhováno do větších prostor, jsem se vždy těšila na porady, a ráda jsem se s redaktory setkávala. V roce 2003 jsem se přestěhovala na Příbramsko, ale ještě i v té době jsem se Slánskými listy spolupracovala v oboru inzercí. Ráda bych všem kolegům poděkovala za hezké vztahy na pracovním poli a panu vydavateli, že jsem součástí Slánských listů mohla být.

**Luděk Schneider,
kreslíř**

Jedním z mých soukromých učitelů byl věhlasný český malíř Zdeněk Burian, který mě nasměroval na uměleckou dráhu. Před rokem 1989 jsem se zabýval, kromě jiného, restaurováním památek, ale také několik let jsem třeba dělal průvodčího ve vlaku. Od počátku sedmdesátých let jsem potom kres-

lil pro noviny a časopisy, např. pro Dikobraz či Večerní Práhu. Do dnešní doby jsem ilustroval ve více než 20 časopisech a nakreslil cca 15.000 vtipů a také ilustroval desítky vydávaných knižních publikací, včetně těch z Geltonu.

Na počátku roku 1992 si mě vyhlédl Jirka Červenka a začal jsem kreslit vtipy do novin z produkce vydavatelství Gelton, a tím pádem i do Slánských listů. Asi už nikdo nespočítá, kolik ve Slánských listech bylo zveřejněno mých kreslených vtipů, ale určitě jich bylo více než tisíc. A moc mě těší, že se moje vtipy čtenářům líbily, a že jsem se mohl po několik desetiletí podílet na spoluvytváření těchto novin.

**Pavel Tajčovský,
grafik**

Loučím se s papírovými Slánskými listy a skoro si připadám, jako kdybych se loučil s kamarádem. Táhli jsme to spolu nějakých třicet let. Jenom jsme o sobě nevěděli, že jsme kamarádi. Až teď. Ale to už tak bývá, že člověk o něco musí přijít, aby zjistil, co to pro něho znamenalo. Nevím, kdy přišel slepý k houslím a ani si nevzpomínám přesně, kdy jsem já přišel k předtiskové přípravě Slánských listů. Ale muselo to být obojí přibližně ve stejné době. Tedy v dávné minulosti, někdy okolo pětadvadesátého. Jářku, v době, kdy ještě byl monitor delší než širší, byl monochromatický, tedy černobílý, a byl jeden. A kdo měl třináctipalcový, tak to byl pán. A já byl pán! Měl jsem dokonce už tenkrát barevný. Dneska mám dva dvacetisedmipalcové, a připadám si jako nuzák. Mám totiž sice o monitor víc než tehdy, ale o Slánské listy míň než tehdy. A jak zpívá Zdeněk Svěrák: „Nemít monitory – nevadí! Nemít kamarády – vadí! Dneska sázím Slánské listy naposled a je mi smutno. Mé milé Slánské listy, budiž vám virtuální hlína lehká!

PSALI, FOTILI I KRESLILI, ALE JIŽ NÁS OPUSTILI

Již několik bývalých spoluvůrců Slánských listů nás, bohužel, navždy opustilo. Patří mezi ně sportovní redaktor Ladislav Ježek (1947–2004), dopisovatel Jaroslav Vykouk st. (1919–2011), redaktor Zdeněk Tvrdek (1934–2019), redaktor a obchodní zástupce Josef Rádl (1950–2021), redaktorka Ludmila Koulová (1951–2022), redaktor Jan Šícha (1962–2023), ilustrátor Ladislav Oplt (1937–2024), fotoreportér Karel Vidimský (1939–2024), dopisovatel Jaroslav Ulrich (1929–2025), fotograf Jaroslav Vyšín (1951–2025) a redaktorka Drahomíra Radoměřská (1942–2025).

Sport. redaktor Ladislav Ježek

Redaktor Jan Šícha

Redaktor Zdeněk Tvrdek

Ilustrátor Ladislav Oplt

Redaktor Josef Rádl

Fotoreportér Karel Vidimský

Redaktorka Ludmila Koulová

Dopisovatel Jaroslav Ulrich

V říjnu 2001 uskutečnil redaktor Libor Pošta rozhovor s naším slavným zpěvákem Karlem Gottomem.

NA SLÁNSKÝCH LISTECH DÁLE SPOLUPRACOVALI

Redaktor
Jaroslav Zimola

Redaktor
Marek Olenič

Redaktorka
Alena Škuthanová

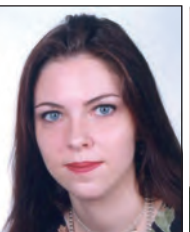
Redaktor
Vladimír Mátl

Redaktorka
Hana Tichá

Redaktor
Zdeněk Kulhánek

Redaktorka
Jitka Čejková

Redaktor
Antonín Šikýř

Redaktorka Plusu
Emily Kalíková

Redaktor
Karel Pixá

Fotograf
Jiří Skála

Redaktorka
Jana Šuleková

Redaktor
Jaroslav Vykouk

Redaktorka
Dana Košťálová

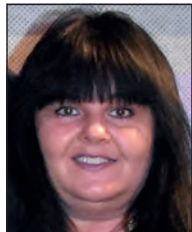
Redaktorka
Radka Kotěrová

Redaktorka
Lenka Svobodová

Redaktorka
Drahoмила Radoměřská

Fotografka
Jitka Krňanská

Redaktorka
Martina Bittnerová

Redaktorka Plusu
Olga Fikřlová

Redaktor Plusu
Martin Soukup

Redaktorka Plusu
Dita Tatičová

Fotograf Plusu
Oldřich Jerábek

Kreslíř
Jan Fanta

Vedoucí výroby
Jitka Možková

Sekretářka
Radana Švecová

Písařka
Monika Zaspalová

Korektor
Petr Kchimmel

Řidič
Josef Chodora

Distributor
Vladislav Jelínek

Obchod. zástupce
František Červenka

Obchod. zástupce
Petr Wainer

MŮJ POSLEDNÍ ČLÁNEK V TIŠTĚNÝCH SL

Napsat tento článek pro mě není snadné. Jelikož je posledním, který vychází v tištěné podobě Slánských listů. Po 33 letech se s papírovou verzí našeho městského periodika loučíme.

Slánské listy pro mě vždy znamenaly víc než jen místní noviny. Vyrůstal jsem s nimi, četl je odmalička a v posledních letech jsem měl to štěstí, že jsem se mohl stát jejich součástí. O to těžší je přijmout, že jejich tištěná forma po tolika letech končí.

Rozhodnutí ukončit tisk Slánských listů nebylo jednoduché, ale je výsledkem dlouhodobého vývoje. Náklady na tisk a distribuci dnes výrazně převyšují příjmy z reklam a svou roli sehrála i změna v redakci. Dosavadní šéfredaktor Libor Pošta se nyní bude z pověření vydavatele naplno vě-

novat práci ve tvůrčí skupině Gelton, která připravuje projekty pro obce, muzea a kulturní instituce.

Dobrou zprávou je, že Slánské listy nekončí úplně. Jejich webová verze bude dál pokračovat a čekají ji velké změny k lepšímu. Online portál, který už 17 let uchovává tisíce článků, zůstane místem, kde se potkávají zprávy, historie i každodenní život ve Sláně a okolí. Nově přebírá roli šéfredaktora webové verze, a mým cílem je, aby Slánské listy i nadále plnily svou tradiční roli – být kronikou našeho města, přinášet aktuální dění, historické články i příběhy lidí, kteří tvoří jeho život.

Od začátku příštího roku chystáme několik noviněk. Rádi bychom obnovili oblíbené rubriky, jako bylo „Putování po vesnicích“, dále ankety, drobné

rozhovory i zajímavosti ze života rodáků regionu. Veškerý obsah budeme sdílet také na nových facebookových stránkách, aby se Slánské listy dostaly k co nejvíce čtenářům.

Zachování společenského servisu, tedy rubrik jako blahopřání, vzpomínky či poděkování, které je mezi čtenáři velice oblíbené, je také jednou z věcí o které stále uvažuji. O tom, v jaké podobě bude tato část Slánských listů od nového roku fungovat, vás budeme včas informovat přímo na webu.

Slánské listy se sice loučí s papírem, ale rozhodně nekončí. Jen mění podobu, a já věřím, že i v té nové budou dál patřit k životu našeho města.

Na všechny čtenáře se tedy i nadále těšíme na adrese:

www.slanskelisty.cz

Aleš Maxima
šéfredaktor internetových SL

Nebylo vůbec snadné dát dohromady seznam těch, kteří se podíleli za ta více než tři desetiletí na tvorbě Slánských listů. Vycházeli jsme přitom z pracovních smluv, dohod o spolupráci, osobních dotazníků, hledání v archivu ve 33 ročnících SL a také ve vlastních vzpomínkách, poněvadž bychom neradi na někoho zapomněli. Pokud by se to ale tak stalo, tak nám to promiňte, jelikož těch tvůrců SL bylo za tu dobu opravdu hodně. A kdo to tedy dále byli?

Externí fotografové: Pavel Vychodil a Jiří Jaroč. **Externí redaktori:** Kateřina Hedbávná, Olga Judlová, Marie Lafantová, Zuzana Blechová, Karolína Kuviková, Jan Čečrdle, Kateřina Kindlová, Zuzana Patócssová, Magdaléna Hortová, Marie Vladyková, Lucie Dobešová, Jiří Valenta, Štěpánka Svobodová, Josef Kovářík, Zuzana Káčová, Kateřina Jandová, František Sova, a Zdeněk Kuchyňka (redaktor Plusu). **Dopisovatelé:** Jindřich Trejbal, Otakar Patočka, Pavel Nepil, Jaroslav Šrajjer, Jaroslav Ulrich, Vladimír Mates, Jaroslav Vykouk ml., Marek Kratochvíl st., Marek Kratochvíl ml., Jakub Beránek, Václav Šarboch, Zuzana Šebestová a Blanka Vševidová. **Křížovkář:** Václav Jirkovský. **Obchodní zástupci:** Jiří Posselt a Radek Svátek. **Historické pohledy:** Jiří Popovič. **Sekretářky:** Alice Matějková, Martina Jandová, Vladimíra Širmerová a Marie Jarošová. **Vedoucí vydání:** Jiří Závora. **Vedoucí inzerce:** Zbyněk Polívka. **Redakční sazba:** Iva Hoffmannová, Olga Pokorná, Gabriela Foldová, Ilona Ošlejšková a Blanka Jánková. **Všeuměl:** Milan Šteruský. **Distributoři:** Dana Sodomková, Jan Fanta, Libor Dobner, Josef Chodora. **Slánské listy postupně tiskly tiskárny:** Tuček Rakovník, Raport Rakovník, Petit Press Bratislava a Mafraprint Praha.